

Ἔκδοση
στήν ἑλληνική γλῶσσα

Νομοθεσία

Περιεχόμενα

I Πράξεις γιὰ τήν ἰσχὺ τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται δημοσίευση

.....

II Πράξεις γιὰ τήν ἰσχὺ τῶν ὁποίων δὲν ἀπαιτεῖται δημοσίευση

Συμβόλιο

82/972/EOK:

- ★ Σύμβαση γιὰ τήν προσχώρηση τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας στή σύμβαση γιὰ τή διεθνή δικαιοδοσία καὶ τήν ἐκτέλεση ἀποφάσεων σέ ἀστικές καὶ ἐμπορικές ὑποθέσεις καθὼς καὶ στό πρωτόκολλο γιὰ τήν ἑρμηνεία τῆς ἀπὸ τὸ Δικαστήριο τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων, ὅπως τροποποιήθηκαν ἀπὸ τή σύμβαση γιὰ τήν προσχώρηση τοῦ Βασιλείου τῆς Δανίας, τῆς Ἰρλανδίας καὶ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Βόρειας Ἰρλανδίας 1
- Σύμβαση γιὰ τή διεθνή δικαιοδοσία καὶ τήν ἐκτέλεση ἀποφάσεων σέ ἀστικές καὶ ἐμπορικές ὑποθέσεις 7
- Πρωτόκολλο γιὰ τήν ἑρμηνεία ἀπὸ τὸ Δικαστήριο τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων τῆς συμβάσεως τῆς 27ης Σεπτεμβρίου 1968 γιὰ τή διεθνή δικαιοδοσία καὶ τήν ἐκτέλεση ἀποφάσεων σέ ἀστικές καὶ ἐμπορικές ὑποθέσεις 20
- Σύμβαση γιὰ τήν προσχώρηση τοῦ Βασιλείου τῆς Δανίας, τῆς Ἰρλανδίας καὶ τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ Βόρειας Ἰρλανδίας στή σύμβαση γιὰ τή διεθνή δικαιοδοσία καὶ τήν ἐκτέλεση ἀποφάσεων σέ ἀστικές καὶ ἐμπορικές ὑποθέσεις, καθὼς καὶ στό πρωτόκολλο γιὰ τήν ἑρμηνεία τῆς ἀπὸ τὸ Δικαστήριο τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων 24

II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΣΥΜΒΑΣΗ

για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας στη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις καθώς και στο πρωτόκολλο για την ερμηνεία της από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως τροποποιήθηκαν από τη σύμβαση για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ήνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας

(82/972/ΕΟΚ)

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι η Ελληνική Δημοκρατία, όταν έγινε μέλος της Κοινότητας, ανέλαβε την υποχρέωση να προσχωρήσει στη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις και στο πρωτόκολλο για την ερμηνεία της από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, όπως τροποποιήθηκαν από τη σύμβαση για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ήνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, και να άρχισι προς το σκοπό αυτό διαπραγματεύσεις με τα Κράτη μέλη της Κοινότητας ώστε να επενεχθούν οι αναγκαίες προσαρμογές στα κείμενα αυτά,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ να συνάψουν την παρούσα σύμβαση και προς το σκοπό αυτό όρισαν πληρεξουσίους:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ:

τόν κ. Jean GOL,

Αντιπρόεδρο της Κυβερνήσεως,

Υπουργό Δικαιοσύνης και Θεσμικών Μεταρρυθμίσεων,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ:

τόν κ. Erik NINN-HANSEN,

Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ:

τόν κ. Hans Arnold ENGELHARD,

Όμοσπονδιακό Υπουργό Δικαιοσύνης,

τόν Δρα Günther KNACKSTEDT,

Πρέσβη της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας στο Λουξεμβούργο,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Γεώργιο-Αλέξανδρο ΜΑΓΚΑΚΗ,

Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Robert BADINTER,

Σφραγιδοφύλακα,

Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ:

τόν κ. Seán DOHERTY,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Clelio DARIDA,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ:

τήν κ. Colette FLESCHE,
Αντιπρόεδρο της Κυβερνήσεως,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ:

τόν κ. J. de RUITER,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΟΥ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ:

τόν κ. Peter Lovat FRASER, Esquire,
Solicitor-general για τη Σκωτία,
Lord Advocate's department,

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ συνήλθαν στο πλαίσιο του Συμβουλίου και, αφού αντάλλαξαν τά πληρεξούσια έγγραφά τους που δρέθηκαν εντάξει,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

1. Η Ελληνική Δημοκρατία προσχωρεί στη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 27 Σεπτεμβρίου 1968 και αποκαλείται στη συνέχεια «σύμβαση του 1968», και στο πρωτόκολλο για την έρμηνεία της από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 3 Ιουνίου 1971 και αποκαλείται στη συνέχεια «πρωτόκολλο του 1971», όπως τροποποιήθηκαν από τη σύμβαση για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και έμπορικές υποθέσεις, καθώς και στο πρωτόκολλο για την έρμηνεία της από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία υπογράφηκε στο Λουξεμβούργο στις 9 Οκτωβρίου 1978 και αποκαλείται στη συνέχεια «σύμβαση του 1978».

2. Η προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας εκτείνεται επίσης στις διατάξεις του άρθρου 25 παράγραφος 2 και των άρθρων 35 και 36 της συμβάσεως του 1978.

Άρθρο 2

Οι προσαρμογές που επιφέρει η παρούσα σύμβαση στη σύμβαση του 1968 και στο πρωτόκολλο του 1971, όπως τροποποιήθηκαν από τη σύμβαση του 1978, εκτίθενται στους τίτλους II έως IV.

ΤΙΤΛΟΣ II

Προσαρμογές της συμβάσεως του 1968

Άρθρο 3

Στο άρθρο 3 δεύτερη παράγραφος της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 4 της συμβάσεως του 1978, προστίθενται μεταξύ της τρίτης και της τέταρτης περιπτώσεως τα εξής:

«— στην Ελλάδα: το άρθρο 40 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας,».

Άρθρο 4

Στό άρθρο 32 πρώτη παράγραφος της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 16 της συμβάσεως του 1978, προστίθενται μεταξύ της τρίτης και της τέταρτης περιπτώσεως τα εξής:

«— στην Ελλάδα, στο μονομελές πρωτοδικείο.»

Άρθρο 5

1. Στο άρθρο 37 πρώτη παράγραφος της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 17 της συμβάσεως του 1978, προστίθενται μεταξύ της τρίτης και της τέταρτης περιπτώσεως τα εξής:

«— στην Ελλάδα, στο έφετείο.»

2. Στο άρθρο 37 δεύτερη παράγραφος της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 17 της συμβάσεως του 1978, η πρώτη περίπτωση αντικαθίσταται ως εξής:

«— στο Βέλγιο, στην Ελλάδα, στη Γαλλία, στην Ιταλία, στο Λουξεμβούργο και στις Κάτω Χώρες, ανάιρεση.»

Άρθρο 6

Στό άρθρο 40 πρώτη παράγραφος της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 19 της συμβάσεως του 1978, προστίθενται μεταξύ της τρίτης και της τέταρτης περιπτώσεως τα εξής:

«— στην Ελλάδα, στο έφετείο.»

Άρθρο 7

Στό άρθρο 41 της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 20 της συμβάσεως του 1978, η πρώτη περίπτωση αντικαθίσταται ως εξής:

«— στο Βέλγιο, στην Ελλάδα, στη Γαλλία, στην Ιταλία, στο Λουξεμβούργο και στις Κάτω Χώρες, ανάιρεση.»

Άρθρο 8

Στόν πίνακα των συμβάσεων που παρατίθεται στο άρθρο 55 της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 24 της συμβάσεως του 1978, εντάσσονται στην κατάλληλη κατά χρονολογική σειρά θέση τα εξής:

«— τη σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδας και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, συμβιβάσμων και δημόσιων εγγράφων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στην Αθήνα στις 4 Νοεμβρίου 1961.»

ΤΙΤΛΟΣ III

Προσαρμογές του πρωτοκόλλου που είναι προσαρτημένο στη σύμβαση του 1968*Άρθρο 9*

Στήν πρώτη πρόταση του άρθρου V6, το οποίο προστέθηκε στο πρωτόκολλο που είναι προσαρτημένο στη σύμβαση του 1968 με το άρθρο 29 της συμβάσεως του 1978, προστίθενται, μετά τη λέξη «Δανία», ένα κόμμα και οι λέξεις «στην Ελλάδα».

ΤΙΤΛΟΣ IV

Προσαρμογές του πρωτοκόλλου του 1971*Άρθρο 10*

Στό άρθρο 1 του πρωτοκόλλου του 1971, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 30 της συμβάσεως του 1978, προστίθεται το εξής εδάφιο:

«Τό Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι επίσης αρμόδιο να αποφαινεται επί της έρμηνείας της συμβάσεως για την προσχώρηση της Ελληνικής Δημοκρατίας στη σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 καθώς και στο παρόν πρωτόκολλο, όπως τροποποιήθηκαν από τη σύμβαση του 1978.»

Άρθρο 11

Στό άρθρο 2 σημείο 1 του πρωτοκόλλου του 1971, όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 31 της συμβάσεως του 1978, προστίθενται μεταξύ της τρίτης και της τέταρτης περιπτώσεως τα εξής:

«— στην Ελλάδα, τα ανώτατα δικαστήρια.»

ΤΙΤΛΟΣ V

Μεταβατικές διατάξεις*Άρθρο 12*

1. Η σύμβαση του 1968 και το πρωτόκολλο του 1971, όπως τροποποιήθηκαν από τη σύμβαση του 1978 και τροποποιούνται από την παρούσα σύμβαση, εφαρμόζονται μόνο στις αγωγές που ασκούνται και στα δημόσια έγγραφα που εκδίδονται μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας συμβάσεως στο κράτος προελεύσεως και, όταν ζητείται η αναγνώριση ή η εκτέλεση αποφάσεως ή δημόσιου εγγράφου, στο κράτος αναγνώρισεως ή εκτελέσεως.

2. Ωστόσο, αποφάσεις που εκδίδονται μετά τη θέση σε ισχύ της παρούσας συμβάσεως μεταξύ του κράτους προελεύσεως και του κράτους αναγνώρισεως ή εκτελέσεως επί αγωγών που θά έχουν ασκηθεί πριν από την ημερομηνία αυτή, αναγνωρίζονται και εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου III της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιήθηκε από τη σύμβαση του 1978 και τροποποιείται από την παρούσα σύμβαση, αν η διεθνής δικαιοδοσία έχει θεμελιωθεί σε κανόνες σύμφω-

νους προς τις διατάξεις του τίτλου II της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιήθηκε, ή προς τις διατάξεις συμβάσεως ή οποια κατά το χρόνο άσκήσεως της άγωγής ίσχυε μεταξύ του κράτους προελεύσεως και του κράτους άναγνωρίσεως ή έκτελέσεως.

ΤΙΤΛΟΣ IV

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 13

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διαδίδει στην Κυβέρνηση της Έλληνικής Δημοκρατίας κυρωμένο αντίγραφο της συμβάσεως του 1968, του πρωτοκόλλου του 1971 και της συμβάσεως του 1978 στην άγγλική, τη γαλλική, τη γερμανική, τη δανική, την ιρλανδική, την ιταλική και την όλλανδική γλώσσα.

Τά κείμενα της συμβάσεως του 1968, του πρωτοκόλλου του 1971 και της συμβάσεως του 1978 στην έλληνική γλώσσα, προσαρτώνται στην παρούσα σύμβαση. Τά κείμενα στην έλληνική γλώσσα είναι έξιςου αϋθεντικά με τά άλλα κείμενα της συμβάσεως του 1968, του πρωτοκόλλου του 1971 και της συμβάσεως του 1978.

Άρθρο 14

Η παρούσα σύμβαση θά επικυρωθεί από τά υπογράφοντα κράτη. Τα έγγραφα επικυρώσεως θά κατατεθούν στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 15

Η παρούσα σύμβαση άρχίζει νά ισχύει μεταξύ των κρατών πού θά την έχουν επικυρώσει, την πρώτη μέρα του τρίτου μήνα πού άκολουθεί την κατάθεση του τελειού έγγράφου επικυρώσεως από την Έλληνική Δημοκρατία και από τά κράτη πού έχουν θέσει σέ ισχύ την σύμβαση του 1978 σύμφωνα με τό άρθρο 39 της συμβάσεως αϋτής.

Γιά κάθε Κράτος μέλος πού θά την επικυρώσει μεταγενέστερα, θά τεθεί σέ ισχύ την πρώτη μέρα του τρίτου μήνα πού άκολουθεί την κατάθεση του δικού του έγγράφου επικυρώσεως.

Άρθρο 16

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων γνωστοποιεί στά υπογράφοντα κράτη:

- α) την κατάθεση κάθε έγγράφου επικυρώσεως,
- β) τις ήμερομηνίες έναρξεως ισχύος της παρούσας συμβάσεως για τά συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο 17

Η παρούσα σύμβαση συντάσσεται σέ ένα μόνο αντίτυπο στην άγγλική, τη γαλλική, τη γερμανική, τη δανική, την έλληνική, την ιρλανδική, την ιταλική και την όλλανδική γλώσσα. Τά όκτώ κείμενα είναι έξιςου αϋθεντικά. Η σύμβαση θά κατατεθεί στά αρχεία της Γραμματείας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ο Γενικός Γραμματέας θά διαδίδει κυρωμένο αντίγραφο στην κυβέρνηση κάθε υπογράφοντος κράτους.

Til bekræftelse heraf har undertegnede behørigt befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die hierzu gehörig befugten Unterzeichneten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σέ πίστωση των άνωτέρω οί υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente convention.

Dá fhianú sin, shínigh na daoine seo thíos, arna n-údarú go cuí chuige sin, an Coinbhinsiún seo.

In fede di che, i sottoscritti, debitamente autorizzati a tal fine, hanno firmato la presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, hun handtekening onder dit Verdrag hebben geplaatst.

Udfærdiget i Luxembourg, den femogtyvende oktober nitten hundrede og toogfirs.

Geschehen zu Luxemburg am fünfundzwanzigsten Oktober neunzehnhundertzweiundachtzig.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις είκοσι πέντε Όκτωβρίου χίλια έννιακόσια όγδόντα δύο.

Done at Luxembourg on the twenty-fifth day of October in the year one thousand nine hundred and eighty-two.

Fait à Luxembourg, le vingt-cinq octobre mil neuf cent quatre-vingt-deux.

Arna dhéanamh i Lucsamburg an cúigiú lá is fiche de mhí Dheireadh Fómhair sa bhliain míle naoi gcéad ochtó a dó.

Fatto a Lussemburgo, addì venticinque ottobre millenovecent ottantadue.

Gedaan te Luxemburg, de vijfentwintigste oktober negentienhonderd tweeëntachtig.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges

Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

For Hendes Majestæt Danmarks dronning

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

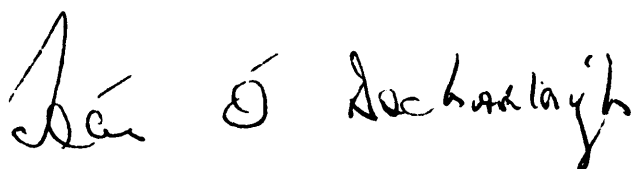
Γιά τόν Πρόεδρο της Έλληνικής Δημοκρατίας

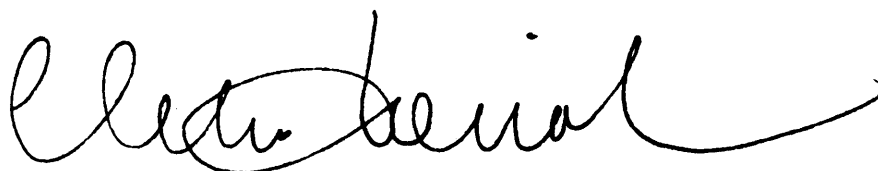
Pour le président de la République française

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'F. Mitterrand', with a horizontal line drawn underneath it.

Thar ceann Uachtarán na hÉireann

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Seán Ó hAoláigh'.

Per il presidente della Repubblica italiana

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Alessandro Natta'.

Pour Son Altesse Royale le Grand-duc de Luxembourg .

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jean'.

Voor Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Beatrix'.

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Peter L. Zuckerman'.

ΣΥΜΒΑΣΗ

γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν εκτέλεση αποφάσεων σέ άστικές καί έμπορικές υπόθέσεις

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

Έπιθυμώντας νά θέσουν σέ εφαρμογή τίς διατάξεις του άρθρου 220 τής συνθήκης αυτής, δυνάμει του όποιου ανέλαδαν τήν υποχρέωση νά εξασφαλίσουν τήν άπλούστευση τών διατυπώσεων γιά τήν άμοιβαία άναγνώριση καί εκτέλεση τών δικαστικών αποφάσεων,

Μεριμώντας γιά τήν ενίσχυση στήν Κοινότητα τής έννομης προστασίας τών έγκατεστημένων σέ αυτή προσώπων,

Έκτιμώντας ότι πρós τό σκοπό αυτό προέχει νά καθορισθεί ή διεθνή δικαιοδοσία τών δικαστηρίων τους, νά διευκολυνθεί ή άναγνώριση καί νά θεσπισθεί ταχεία διαδικασία γιά τήν εκτέλεση τών αποφάσεων καθώς καί τών δημόσιων έγγράφων καί τών δικαστικών συμβιδιασμών,

Άποφάσισαν νά συνάψουν τήν παρούσα σύμβαση καί πρós τό σκοπό αυτό όρισαν πληρεξούσιους:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ:

τόν κ. Pierre HARMEL,
Υπουργό Έξωτερικών,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ:

τόν κ. Willy BRANDT,
Άντικαγκελλάριο,
Υπουργό Έξωτερικών,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Michel DEBRÉ,
Υπουργό Έξωτερικών,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Giuseppe MEDICI,
Υπουργό Έξωτερικών,

Η ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ:

τόν κ. Pierre GRÉGOIRE,
Υπουργό Έξωτερικών,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ:

τόν κ. J. M. A. H. LUNS,
Υπουργό Έξωτερικών,

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ συνήλθαν στό πλαίσιο του Συμβουλίου καί, άφού άντάλλαξαν τά πληρεξούσια έγγραφά τους πού δρέθηκαν έντάξει,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

ΤΙΤΛΟΣ I
ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται σε άστικές και έμπο-
ρικές υποθέσεις, ανεξάρτητα από τό είδος του δικα-
στηρίου.

Εξαιρούνται από την εφαρμογή της:

1. ή προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών
προσώπων, οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, οι
κληρονομικές σχέσεις·
2. οι πτωχεύσεις, πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες
ανάλογες διαδικασίες·
3. ή κοινωνική ασφάλιση·
4. ή διαιτησία.

ΤΙΤΛΟΣ II
ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Τμήμα 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 2

Μέ την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας συμβά-
σεως, τά πρόσωπα πού έχουν την κατοικία τους στό
έδαφος συμβαλλόμενου κράτους ενάγονται ενώπιον των
δικαστηρίων του κράτους αυτού, ανεξάρτητα από την
ιθαγένειά τους.

Τά πρόσωπα πού δέν έχουν την ιθαγένεια του κράτους
στό όποιο κατοικούν, υπάγονται, στό κράτος αυτό,
στους κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας πού εφαρμόζονται
στους ήμεδαπούς.

Άρθρο 3

Τά πρόσωπα πού έχουν την κατοικία τους στό έδαφος
συμβαλλόμενου κράτους μπορούν νά έναχθουν ενώπιον
των δικαστηρίων άλλου συμβαλλόμενου κράτους μόνο
σύμφωνα μέ τούς κανόνες πού περιλαμβάνονται στά
τμήματα 2 ως 6 του παρόντος τίτλου.

Δέν εφαρμόζονται σε έδαφος τους, ιδίως:

- στό Βέλγιο: τό άρθρο 15 του Code civil — Burgerlijk
Wetboek (άστικού κώδικα) και τά άρθρα 52, 52 bis
και 53 του νόμου της 25ης Μαρτίου 1876 περί άρμο-
διότητας·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: τό
άρθρο 23 της Zivilprozeßordnung (κώδικα πολιτικής
δικονομίας)·
- στη Γαλλία: τά άρθρα 14 και 15 του Code civil
(άστικού κώδικα)·
- στην Ιταλία: τό άρθρο 2 και τό άρθρο 4 άριθ. 1 και 2
του Codice di procedura civile (κώδικα πολιτικής δικο-
νομίας)·
- στό Λουξεμβούργο: τά άρθρα 14 και 15 του Code civil
(άστικού κώδικα)·

— στις Κάτω Χώρες: τό άρθρο 126 άριθ. 3 και τό άρθρο
127 του Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering
(κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Άρθρο 4

Αν ό έναγόμενος δέν έχει κατοικία στό έδαφος συμβαλ-
λόμενου κράτους, ή διεθνής δικαιοδοσία σε κάθε συμ-
βαλλόμενο κράτος ρυθμίζεται από τό δικαιο του κράτους
αυτού, μέ την επιφύλαξη του άρθρου 16.

Κατά του έναγομένου αυτού κάθε πρόσωπο πού έχει την
κατοικία του στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους,
ανεξάρτητα από την ιθαγένειά του, μπορεί νά επικα-
λεσθεί στό κράτος αυτό, όπως και οι ήμεδαποί, τούς εκεί
ισχύοντες κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας και ιδίως εκεί-
νους πού προβλέπονται στό άρθρο 3 δεύτερη παρά-
γραφος.

Τμήμα 2

Ειδικές δάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας

Άρθρο 5

Πρόσωπο πού έχει την κατοικία του στό έδαφος συμβαλ-
λόμενου κράτους μπορεί νά έναχθεί σε άλλο συμβαλλό-
μενο κράτος:

1. ως προς διαφορές εκ συμβάσεως, ενώπιον του δικα-
στηρίου του τόπου όπου εκπληρώθηκε ή όφείλει νά
εκπληρωθεί ή παροχή·
2. ως προς υποχρεώσεις διατροφής, ενώπιον του δικα-
στηρίου του τόπου όπου ό δικαιούχος της διατροφής
έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του·
3. ως προς ένοχές εξ άδικοπραξίας ή οίονει άδικοπρα-
ξίας, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου
συνέβη τό ζημιολόγο γεγονός·
4. σε περιπτώσεις άγωγής άποζημιώσεως ή άποκαταστά-
σεως της προτέρας καταστάσεως πού θεμελιώνονται
σε αξιόποινη πράξη, ενώπιον του δικαστηρίου όπου
άσκειται ή ποινική δίωξη, κατά τό μέτρο πού
σύμφωνα μέ τό δικαιο του τό δικαστήριο αυτό μπορεί
νά επιληφθεί της πολιτικής άγωγής·
5. ως προς διαφορές σχετικές μέ την εκμετάλλευση ύπο-
καταστήματος, πρακτορείου ή κάθε άλλης έγκαταστά-
σεως, ενώπιον του δικαστηρίου της τοποθεσίας τους.

Άρθρο 6

Πρόσωπο πού έχει την κατοικία του στό έδαφος συμβαλ-
λόμενου κράτους μπορεί επίσης νά έναχθεί:

1. αν υπάρχουν πολλοί έναγόμενοι, ενώπιον του δικα-
στηρίου της κατοικίας ενός από αυτούς·
2. αν πρόκειται για προσεπίκληση δικονομικού έγγυητή
ή άλλη προσεπίκληση, ενώπιον του δικαστηρίου της
κύριας δίκης, εκτός αν μόνος σκοπός τους ήταν νά
άπομακρύνουν τόν έγγυητή ή τόν προσεπικαλούμενο
από τό δικαστήριο πού θά είχε διεθνή δικαιοδοσία
στην περίπτωση τους·
3. αν πρόκειται για άνταγωγή πού άπορρέει από την
ίδια σύμβαση ή τά ίδια πραγματικά περιστατικά στά

όποια στηρίζεται ή κύρια άγωγή, ενώπιον του δικαστηρίου όπου είναι έκκρεμής ή άγωγή αυτή.

Τμήμα 3

Διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις ασφαλίσεων

Άρθρο 7

Σε υποθέσεις ασφαλίσεων ή διεθνής δικαιοδοσία ρυθμίζεται από τό παρόν τμήμα, μέ τήν επιφύλαξη τών διατάξεων του άρθρου 4 καί του άρθρου 5 σημείο 5.

Άρθρο 8

Ό ασφαλιστής πού έχει τήν κατοικία του στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί νά έναχθει είτε ενώπιον τών δικαστηρίων αυτού του κράτους είτε, σέ άλλο συμβαλλόμενο κράτος, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο άντισυμβαλλόμενος έχει τήν κατοικία του, είτε, άν έναγονται περισσότεροι ασφαλιστές, ενώπιον τών δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους όπου ένας από αυτούς έχει τήν κατοικία του.

Ό ασφαλιστής μπορεί επίσης, εφόσον αυτό προβλέπεται από τό δικαιο του δικάζοντος δικαστή, νά έναχθει σέ συμβαλλόμενο κράτος άλλο από εκείνο όπου έχει τήν κατοικία του, ενώπιον του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου έχει τήν κατοικία του τό πρόσωπο πού μεσολάβησε για τή σύναψη της ασφαλιστικής συμβάσεως, υπό τόν όρο ότι ή κατοικία αυτή σημειώνεται στό ασφαλιστήριο ή στην πρόταση ασφαλίσεως.

Ό ασφαλιστής πού δέν έχει τήν κατοικία του στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους αλλά διαθέτει υποκατάστημα ή πρακτορείο σέ συμβαλλόμενο κράτος, θεωρείται, ως προς τίς διαφορές τίς σχετικές μέ τήν εκμετάλλευση αυτού του υποκαταστήματος ή πρακτορείου, ότι έχει τήν κατοικία του στό έδαφος του κράτους αυτού.

Άρθρο 9

Ό ασφαλιστής μπορεί επιπλέον νά έναχθει ενώπιον τών δικαστηρίων του τόπου όπου συνέβη τό ζημιογόνο γεγονός, άν πρόκειται για ασφάλιση αστικής ευθύνης ή για ασφάλιση ακινήτων. Τό ίδιο ισχύει άν ή ασφάλιση αφορά από κοινού ακίνητα καί κινητά πού καλύπτονται από τό ίδιο ασφαλιστήριο καί ή προσβολή τους όφείλεται στην ίδια αίτία.

Άρθρο 10

Σε υποθέσεις ασφαλίσεως αστικής ευθύνης, ο ασφαλιστής μπορεί επίσης νά προσεπικληθεί ενώπιον του δικαστηρίου πού έχει επιληφθεί της άγωγής του ζημιωθέντος κατά του ασφαλισμένου, άν τό δικαιο του δικαστηρίου τό επιτρέπει.

Οι διατάξεις τών άρθρων 7, 8 καί 9 εφαρμόζονται σέ περίπτωση ευθείας άγωγής του ζημιωθέντος κατά του ασφαλιστή, εφόσον ή ευθεία άγωγή επιτρέπεται.

Άν τό δικαιο πού διέπει τήν ευθεία άγωγή, προβλέπει τήν προσεπίκληση του άντισυμβαλλομένου ή του ασφα-

λισμένου, τό ίδιο δικαστήριο έχει δικαιοδοσία καί ως προς αυτούς.

Άρθρο 11

Μέ τήν επιφύλαξη τών διατάξεων του άρθρου 10 τρίτη παράγραφος, ή άγωγή του ασφαλιστή μπορεί νά ασκηθεί μόνο ενώπιον τών δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στό όποιο έχει τήν κατοικία του ο έναγόμενος, άνεξάρτητα άν είναι άντισυμβαλλόμενος, ασφαλισμένος ή δικαιούχος.

Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος δέν θίγουν τό δικαίωμα άσκήσεως άνταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στό όποιο είναι έκκρεμής ή κύρια άγωγή πού έχει είσαχθεί σύμφωνα μέ τίς διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 12

Παρέκκλιση από τίς διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο μέ συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τή γένεση της διαφοράς, ή
2. πού επιτρέπουν στον άντισυμβαλλόμενο, τόν ασφαλισμένο ή τό δικαιούχο νά προσφύγει καί σέ άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά πού προβλέπονται στό παρόν τμήμα, ή
3. πού, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σέ ασφαλιστή καί άντισυμβαλλόμενο μέ κατοικία στό ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, άπονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στά δικαστήρια του κράτους αυτού, άκόμη καί άν τό ζημιογόνο γεγονός συμβεί στην άλλοδαπή, εκτός άν τό δικαιο του κράτους αυτού άπαγορεύει τέτοιες συμφωνίες.

Τμήμα 4

Διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις πωλήσεων μέ τμηματική καταβολή του τιμήματος καί δανείων μέ σταδιακή εξόφληση

Άρθρο 13

Σε υποθέσεις πωλήσεων ένσωμάτων κινητών μέ τμηματική καταβολή του τιμήματος ή δανείων μέ σταδιακή εξόφληση, πού συνδέονται άμεσα μέ τή χρηματοδότηση αγοράς ένσωμάτων κινητών, ή διεθνής δικαιοδοσία ρυθμίζεται από τό παρόν τμήμα μέ τήν επιφύλαξη τών διατάξεων του άρθρου 4 καί του άρθρου 5 σημείο 5.

Άρθρο 14

Ό πωλητής καί ο δανειοδότης έναγονται ενώπιον τών δικαστηρίων είτε του συμβαλλόμενου κράτους όπου έχουν τήν κατοικία τους είτε του συμβαλλόμενου κράτους όπου ο άγοραστής ή ο δανειολήπτης έχουν τήν κατοικία τους.

Η άγωγή του πωλητή κατά του άγοραστή καί του δανειοδότη κατά του δανειολήπτη μπορεί νά ασκηθεί μόνο ενώπιον τών δικαστηρίων του κράτους όπου ο έναγόμενος έχει τήν κατοικία του.

Οι διατάξεις αυτές δεν θίγουν το δικαίωμα άσκησης ανταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο είναι έγκρεμής ή κύρια άγωγή που έχει εισαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 15

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τη γένεση της διαφοράς, ή
2. που επιτρέπουν στον αγοραστή ή το δανειολήπτη να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα, ή
3. που, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σε αγοραστή και πωλητή ή ανάμεσα σε δανειοδότη και δανειολήπτη με κατοικία ή συνήθη διαμονή στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, απονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους αυτού, εκτός αν το δικαίω του απαγορεύει τέτοιες συμφωνίες.

Τμήμα 5

Άποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία

Άρθρο 16

Άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η κατοικία, έχουν:

1. σε υποθέσεις εμπράγματων δικαιωμάτων επί ακινήτων και μισθώσεων ακινήτων, τα δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους της τοποθεσίας του ακινήτου·
2. σε θέματα έγκυρότητας, κύρους ή λύσεως εταιρειών ή νομικών προσώπων που έχουν την έδρα τους στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, ή αποφάσεων των οργάνων τους, τα δικαστήρια του κράτους αυτού·
3. σε θέματα κύρους των καταχωρίσεων σε δημόσια βιβλία, τα δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου τηρούνται τα βιβλία αυτά·
4. σε θέματα καταχώρισεως ή κύρους διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας, σημάτων, σχεδίων και προτύπων και άλλων ανάλογων δικαιωμάτων τα οποία επιδέχονται κατάθεση ή καταχώριση, τα δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου η κατάθεση ή καταχώριση ζητήθηκε, πραγματοποιήθηκε ή θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με διεθνή σύμβαση·
5. σε θέματα αναγκαστικής εκτέλεσεως αποφάσεων, τα δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους του τόπου εκτέλεσεως.

Τμήμα 6

Παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας

Άρθρο 17

Αν τα μέρη, από τα οποία ένα τουλάχιστον έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, συμφώνησαν, είτε γραπτά είτε προφορικά με γραπτή επιβεβαίωση, ότι ένα δικαστήριο ή τα δικαστήρια συμβαλλόμενου

κράτους θά δικάζουν τις διαφορές που έχουν προκύψει ή που θά προκύψουν από συγκεκριμένη έννομη σχέση, το δικαστήριο αυτό ή τα δικαστήρια του κράτους αυτού έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία.

Οι συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας δεν παράγουν έννομες συνέπειες αν είναι αντίθετες προς τις διατάξεις των άρθρων 12 και 15 ή αν τα δικαστήρια, τη διεθνή δικαιοδοσία των οποίων αποκλείουν, έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 16.

Αν η συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας έχει καταρτισθεί προς όφελος μόνο ενός των μερών, το μέρος αυτό διατηρεί το δικαίωμα να προσφύγει σε κάθε άλλο δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.

Άρθρο 18

Πέραν των περιπτώσεων όπου η διεθνής δικαιοδοσία απορρέει από άλλες διατάξεις της παρούσας συμβάσεως, το δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους ενώπιον του οποίου ο έναγόμενος παρίσταται αποκτά διεθνή δικαιοδοσία. Ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται, αν η παράσταση έχει ως σκοπό την άμφισβήτηση της διεθνούς δικαιοδοσίας ή αν υπάρχει άλλο δικαστήριο με αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 16.

Τμήμα 7

Έρευνα της διεθνούς δικαιοδοσίας και του παραδεκτού

Άρθρο 19

Το δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους διαπιστώνει αυτεπάγγελτα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, εφόσον καλείται να κρίνει, ως κύριο ζήτημα, διαφορά για την οποία δικαστήριο άλλου συμβαλλόμενου κράτους έχει αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 16.

Άρθρο 20

Όταν πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους ενάγεται ενώπιον δικαστηρίου άλλου συμβαλλόμενου κράτους και δεν παρίσταται, το δικαστήριο διαπιστώνει αυτεπάγγελτα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, αν η δικαιοδοσία του δεν στηρίζεται στους όρους της παρούσας συμβάσεως.

Ο δικαστής οφείλει να αναστείλει τη διαδικασία, εφόσον δεν διαπιστώνεται ότι ο έναγόμενος αυτός ήταν σε θέση να παραλάβει το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης εντός της αναγκαίας για την άμυνά του προθεσμίας ή ότι καταδλήθηκε κάθε επίμελεια για το σκοπό αυτό.

Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου αντικαθίστανται από εκείνες του άρθρου 15 της συμβάσεως της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965 για την επίδοση και κοινοποίηση στην αλλοδαπή δικαστικών και εξώδικων εγγράφων σε αστικές ή εμπορικές υποθέσεις, αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης έπρεπε να διαδιδασθεί σύμφωνα με τη σύμβαση αυτή.

Τμήμα 8

Έκκρεμοδικία και συνάφεια

Άρθρο 21

Αν έχουν άσκηθει αγωγές με το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία μεταξύ των ίδιων διαδίκων ενώπιον δικαστηρίων διάφορων συμβαλλόμενων κρατών, κάθε δικαστήριο, εκτός εκείνου που έχει πρώτο έπιληφθει, οφείλει, ακόμη και αυτεπάγγελα, να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του υπέρ του πρώτου.

Τό δικαστήριο που οφείλει να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία, αν η διεθνής δικαιοδοσία του άλλου δικαστηρίου άμφισβητείται.

Άρθρο 22

Όταν συναφείς αγωγές έχουν άσκηθει ενώπιον δικαστηρίων διάφορων συμβαλλόμενων κρατών και είναι έκκρεμεις σε πρώτο βαθμό, κάθε δικαστήριο, εκτός εκείνου που έχει πρώτο έπιληφθει, μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία.

Κάθε δικαστήριο, εκτός εκείνου που έχει πρώτο έπιληφθει, μπορεί επίσης, με αίτηση ενός από τους διαδίκους, να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, υπό την προϋπόθεση ότι τό δικαίό του επιτρέπει την ένωψη συναφών υποθέσεων και ότι τό πρώτο δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία και για τίς δύο αγωγές.

Είναι συναφείς, κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, αγωγές που συνδέονται μεταξύ τους τόσο στενά ώστε να υπάρχει συμφέρον να εξετασθούν και να εκδικασθούν ταυτόχρονα, προκειμένου να άποφευχθούν λύσεις που θά ήταν άσυμβίβαστες αν οι υποθέσεις εκδικάζονταν χωριστά.

Άρθρο 23

Όταν περισσότερα δικαστήρια έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, ή διαπίστωση της έλλείψεως διεθνούς δικαιοδοσίας γίνεται υπέρ του δικαστηρίου που έχει πρώτο έπιληφθει.

Τμήμα 9

Άσφαλιστικά μέτρα

Άρθρο 24

Τά άσφαλιστικά μέτρα που προβλέπονται από τό δικαίον συμβαλλόμενου κράτους μπορούν να ζητηθούν από τά δικαστήρια του κράτος αυτού, έστω και αν δικαστήριο άλλου συμβαλλόμενου κράτους έχει, σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, διεθνή δικαιοδοσία για την ουσία της υποθέσεως.

ΤΙΤΛΟΣ III

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ

Άρθρο 25

Ός άπόφαση, κατά την έννοια της παρούσας συμβάσεως, νοείται κάθε άπόφαση εκδιδόμενη από δικαστήριο συμ-

βαλλόμενου κράτους, οποιαδήποτε και αν είναι ή όνομασία της, όπως άπόφαση, διαταγή, διαταγή έκτελέσεως, καθώς και ό καθορισμός της δικαστικής δαπάνης από τό γραμματέα.

Τμήμα 1

Αναγνώριση

Άρθρο 26

Απόφαση που εκδίδεται σε συμβαλλόμενο κράτος αναγνωρίζεται στά υπόλοιπα συμβαλλόμενα κράτη χωρίς ιδιαίτερη διαδικασία.

Σε περίπτωση άμφισβήτησεως, κάθε ενδιαφερόμενος που επικαλείται ως κύριο ζήτημα την αναγνώριση μπορεί να ζητήσει, κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στά τμήματα 2 και 3 του παρόντος τίτλου, να διαπιστωθεί ότι ή άπόφαση πρέπει να αναγνωρισθεί.

Αν ή έπίκληση της αναγνωρίσεως γίνεται παρεμπιπτόντως ενώπιον δικαστηρίου συμβαλλόμενου κράτους, τό δικαστήριο αυτό έχει διεθνή δικαιοδοσία να κρίνει σχετικά.

Άρθρο 27

Απόφαση δέν αναγνωρίζεται:

1. αν ή αναγνώριση αντίκειται στη δημόσια τάξη του κράτους αναγνωρίσεως·
2. αν τό εισαγωγικό έγγραφο της δίκης δέν έχει έπιδοθεί στον έρμηνευτήσαντα έναγόμενο κανονικά και έγκαιρα ώστε να μπορεί να άμυνθεί·
3. αν ή άπόφαση είναι άσυμβίβαστη με άπόφαση που έχει έκδοθεί μεταξύ των ίδιων διαδίκων στό κράτος αναγνωρίσεως·
4. αν, για να εκδώσει την άπόφασή του, τό δικαστήριο του κράτους προελεύσεως έπέλυσε προδικαστικό ζήτημα σχετικό με την προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών προσώπων, τίς περιουσιακές σχέσεις των συζύγων ή τίς κληρονομικές σχέσεις, κατά τρόπο που αντίκειται σε κανόνα ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του κράτους αναγνωρίσεως, εκτός αν ή άπόφαση καταλήγει σε άποτέλεσμα ίδιο με εκείνο που θά προέκυπτε από την έφαρμογή των κανόνων ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του κράτους αναγνωρίσεως.

Άρθρο 28

Απόφαση δέν αναγνωρίζεται επίσης αν έχουν παρασθθεί οι διατάξεις των τμημάτων 3, 4 και 5 του τίτλου II, καθώς και τίς περιπτώσεις που προβλέπονται στό άρθρο 59.

Κατά τόν έλεγχο των δάσεων διεθνούς δικαιοδοσίας που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, ή άρχή ενώπιον της οποίας ζητείται ή αναγνώριση δεσμεύεται από τίς πραγματικές διαπιστώσεις τίς όποιες τό δικαστήριο του κράτους προελεύσεως έχει θεμελιώσει τη διεθνή δικαιοδοσία του.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της πρώτης παραγράφου, δεν ερευνάται ή διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους προελεύσεως· οι σχετικοί με τη διεθνή δικαιοδοσία κανόνες δεν αφορούν τη δημόσια τάξη υπό την έννοια του άρθρου 27 σημείο 1.

Άρθρο 29

Αποκλείεται ή επί της ουσίας αναθεώρηση της αλλοδαπής αποφάσεως.

Άρθρο 30

Τό δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους, ενώπιον του οποίου ζητείται αναγνώριση αποφάσεως που εκδόθηκε σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία, αν η απόφαση αυτή έχει προσβληθεί με τακτικό ένδικο μέσο.

Τμήμα 2

Εκτέλεση

Άρθρο 31

Απόφαση που εκδόθηκε και είναι εκτελεστή σε συμβαλλόμενο κράτος εκτελείται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, αφού περιβληθεί εκεί τον εκτελεστήριο τύπο, με αίτηση κάθε ενδιαφερομένου.

Άρθρο 32

Η αίτηση υποβάλλεται:

- στο Βέλγιο, στο Tribunal de première instance ή στο Rechtbank van eerste aanleg·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στον πρόεδρο τμήματος του Landgericht·
- στη Γαλλία, στον πρόεδρο του Tribunal de grande instance·
- στην Ιταλία, στο Corte d'appello·
- στο Λουξεμβούργο, στον πρόεδρο του Tribunal d'arrondissement·
- στις Κάτω Χώρες, στον πρόεδρο στο Arrondissementsrechtbank.

Η κατά τόπον αρμοδιότητα καθορίζεται από την κατοικία του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση. Αν τό πρόσωπο αυτό δεν έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους εκτελέσεως, η αρμοδιότητα καθορίζεται από τον τόπο εκτελέσεως.

Άρθρο 33

Η αίτηση υποβάλλεται κατά τό δίκαιο του κράτους εκτελέσεως.

Ο αίτων οφείλει να προδεί σε έκλογή κατοικίας στην περιφέρεια του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται. Αν πάντως τό δίκαιο του κράτους εκτελέσεως δεν προβλέπει την έκλογή κατοικίας, ο αίτων διορίζει αντίκλητο.

Στήν αίτηση επισυνάπτονται τά έγγραφα που αναφέρονται στα άρθρα 46 και 47.

Άρθρο 34

Τό δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται ή αίτηση αποφασίζει άμελλητί, χωρίς ό διάδικος, κατά του οποίου ζητείται ή εκτέλεση, νά έχει στο στάδιο αυτό της διαδικασίας δικαίωμα υποβολής παρατηρήσεων.

Η αίτηση μπορεί νά απορριφθεί μόνο γιά έναν από τούς λόγους που προβλέπονται στα άρθρα 27 και 28.

Αποκλείεται ή επί της ουσίας αναθεώρηση της αλλοδαπής αποφάσεως.

Άρθρο 35

Η απόφαση επί της αιτήσεως γνωστοποιείται άμελλητί στον αίτούντα, επίμελεία του γραμματέα του δικαστηρίου, όπως προβλέπει τό δίκαιο του κράτους εκτελέσεως.

Άρθρο 36

Αν ή εκτέλεση επιτραπεί, τό πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται ή εκτέλεση μπορεί νά προσφύγει κατά της απόφασεως μέσα σε ένα μήνα από την επίδοσή της.

Αν τό πρόσωπο αυτό έχει την κατοικία του σε συμβαλλόμενο κράτος άλλο από εκείνο στο οποίο εκδόθηκε ή απόφαση που επιτρέπει την εκτέλεση, ή προθεσμία είναι δύο μήνες από την ημέρα που του έγινε ή επίδοση προσωπικά ή στην κατοικία του. Η προθεσμία αυτή δεν παρεκτείνεται λόγω αποστάσεως.

Άρθρο 37

Η προσφυγή άσκειται κατά τη διαδικασία της άμφισθητουμένης δικαιοδοσίας:

- στο Βέλγιο, στο Tribunal de première instance ή στο Rechtbank van eerste aanleg·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο Oberlandesgericht·
- στη Γαλλία, στο Cour d'appel·
- στην Ιταλία, στο Corte d'appello·
- στο Λουξεμβούργο, στο Cour supérieure de justice, ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο·
- στις Κάτω Χώρες, στο Arrondissementsrechtbank.

Κατά της απόφασεως επί της προσφυγής μπορεί νά άσκηθεί μόνο άναίρεση και, στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Rechtsbeschwerde.

Άρθρο 38

Τό δικαστήριο στο οποίο άσκειται ή προσφυγή μπορεί, μέ αίτηση του προσφεύγοντος μέρους, νά άναστέλλει τη διαδικασία, αν κατά της αλλοδαπής απόφασεως έχει άσκηθεί στο κράτος προελεύσεως τακτικό ένδικο μέσο ή αν ή προθεσμία γιά την άσκησή του δεν έχει ακόμη εκπνεύσει· στην τελευταία περίπτωση τό δικαστήριο μπορεί νά τάξει προθεσμία γιά την άσκηση του ενδίκου αυτού μέσου.

Τό δικαστήριο αυτό μπορεί επίσης νά έξαρτήσει την εκτέλεση από την παροχή έγγυθσεως, την όποία και καθορίζει.

Άρθρο 39

Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 36, και ως ότου εκδοθεί απόφαση για την προσφυγή αυτή, μπορούν να ληφθούν μόνο ασφαλιστικά μέτρα επί της περιουσίας του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση.

Η απόφαση που εγκρίνει την εκτέλεση έμπεριέχει και τη δυνατότητα λήψης των ασφαλιστικών αυτών μέτρων.

Άρθρο 40

Αν η αίτησή του απορριφθεί, ο αίτων μπορεί να προσφύγει:

- στο Βέλγιο, στο Cour d'appel ή στο Hof van beroep·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο Oberlandesgericht·
- στη Γαλλία, στο Cour d'appel·
- στην Ιταλία, στο Corte d'appello·
- στο Λουξεμβούργο, στο Cour supérieure de justice, ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο·
- στις Κάτω Χώρες, στο Gerechtshof.

Ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση καλείται να παραστεί ενώπιον του δικαστηρίου που εκδικάζει την προσφυγή. Σε περίπτωση έρημοδικίας εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 20 δεύτερη και τρίτη παράγραφος, εστω και αν ο διάδικος αυτός δεν έχει την κατοικία του σε συμβαλλόμενο κράτος.

Άρθρο 41

Κατά της απόφασης επί της προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 40 μπορεί να ασκηθεί μόνο αναίρεση και, στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Rechtsbeschwerde.

Άρθρο 42

Αν η άλλοδαπή απόφαση εκρίνε επί πολλών αξιώσεων που έχουν σωρευθεί στην ίδια αγωγή και δεν μπορεί να κηρυχθεί εκτελεστή στο σύνολό της, το δικαστήριο την κηρύσσει εκτελεστή ως προς μία ή περισσότερες από τις αξιώσεις.

Είναι δυνατό να ζητηθεί μερική εκτέλεση της απόφασης.

Άρθρο 43

Οι άλλοδαπες αποφάσεις που καταδικάζουν σε χρηματική ποινή ως μέσο εκτέλεσεως κηρύσσονται εκτελεστές στο κράτος εκτελέσεως, μόνο αν το ποσό έχει προσδιορισθεί κατά τρόπο οριστικό από τα δικαστήρια του κράτους προελεύσεως.

Άρθρο 44

Ο αίτων στον οποίο παρασχέθηκε δωρεάν δικαστική άρωγή στο κράτος προελεύσεως, απολαμβάνει το ίδιο ευεργέτημα χωρίς νέα εξέταση κατά τη διαδικασία των άρθρων 32 ως 35.

Άρθρο 45

Σε διάδικο που ζητεί σε συμβαλλόμενο κράτος την εκτέλεση αποφάσεως ή όποια έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, καμιά έγγηση ή κατάθεση χρηματικού ποσού, ανεξάρτητα από την ονομασία της, δεν μπορεί να επιβληθεί με την αιτιολογία ότι είναι άλλοδαπός ή ότι δεν κατοικεί ή δεν διαμένει στο κράτος εκτελέσεως.

Τμήμα 3**Κοινές διατάξεις****Άρθρο 46**

Ο διάδικος που επικαλείται την αναγνώριση ή ζητεί την εκτέλεση αποφάσεως οφείλει να προσκομίσει:

1. αντίγραφο της απόφασεως, το οποίο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας·
2. αν πρόκειται για απόφαση έρημην, το πρωτότυπο ή κυρωμένο αντίγραφο εγγράφου που να αποδεικνύει ότι το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης έχει επιδοθεί στον έρημοδικήσαντα διάδικο.

Άρθρο 47

Ο διάδικος που ζητεί την εκτέλεση οφείλει επιπλέον να προσκομίσει:

1. κάθε έγγραφο κατάλληλο να αποδείξει ότι, κατά το δίκαιο του κράτους προελεύσεως, η απόφαση είναι εκτελεστή και έχει επιδοθεί·
2. αν συντρέχει περίπτωση, έγγραφο που να αποδεικνύει ότι ο αίτων απολαμβάνει δωρεάν δικαστικής άρωγής στο κράτος προελεύσεως.

Άρθρο 48

Αν δεν προσάγονται τα έγγραφα που μνημονεύονται στο άρθρο 46 σημείο 2 και στο άρθρο 47 σημείο 2, το δικαστήριο μπορεί είτε να ορίσει προθεσμία προσαγωγής τους είτε να δεχθεί ισοδύναμα έγγραφα, είτε, εφόσον κρίνει ότι έχει επαρκώς ενημερωθεί, να απαλλάξει τον αίτούντα από το δάρος αυτό.

Το δικαστήριο μπορεί να ζητήσει την προσαγωγή μεταφράσεως των εγγράφων· η μετάφραση επικυρώνεται από πρόσωπο που, σε ένα από τα συμβαλλόμενα κράτη, έχει αυτή την εξουσία.

Άρθρο 49

Καμιά επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται για τα έγγραφα που μνημονεύονται στα άρθρα 46, 47 και 48 δεύτερη παράγραφος, καθώς και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, για το διορισμό αντικλήτου.

ΤΙΤΛΟΣ IV**ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΙ****Άρθρο 50**

Τα δημόσια έγγραφα που έχουν εκδοθεί και είναι εκτελεστά σε συμβαλλόμενο κράτος περιβάλλονται, κατόπιν

αιτήσεως, τόν εκτελεστήριο τύπο σέ άλλο συμβαλλόμενο κράτος κατά τή διαδικασία των άρθρων 31 καί επ. Η αίτηση απορρίπτεται μόνο αν ή εκτέλεση του δημόσιου έγγραφου αντίκειται στή δημόσια τάξη του κράτους εκτελέσεως.

Τό προσκομιζόμενο έγγραφο πρέπει νά συγκεντρώνει τίς αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας στο κράτος προελεύσεως.

Οί διατάξεις του τμήματος 3 του τίτλου III εφαρμόζονται εφόσον συντρέχει περίπτωση.

Άρθρο 51

Συμβιβασμοί που καταρτίζονται ενώπιον δικαστηρίου κατά τή διάρκεια δίκης καί είναι εκτελεστοί στο κράτος προελεύσεως, είναι εκτελεστοί καί στο κράτος εκτελέσεως μέ τούς ίδιους όρους όπως καί τά δημόσια έγγραφα.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 52

Γιά νά καθορίσει αν διάδικος έχει τήν κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους σέ δικαστήριο του οποίου έχει άσκηθει ή άγωγή, ο δικαστής εφαρμόζει τό έσωτερικό δικαίό του.

Αν διάδικος δέν έχει κατοικία στο κράτος όπου έχει άσκηθει ή άγωγή, τό δικαστήριο, προκειμένου νά καθορίσει αν ο διάδικος έχει κατοικία σέ άλλο συμβαλλόμενο κράτος, εφαρμόζει τό δικαίό του κράτους αυτού.

Γιά τόν καθορισμό πάντως τής κατοικίας ενός διαδίκου εφαρμόζεται τό δικαίό τής ιθαγένειάς του, αν, σύμφωνα μέ τό δικαίό αυτό, ή κατοικία του εξαρτάται από τήν κατοικία άλλου προσώπου ή από τήν έδρα άρχης.

Άρθρο 53

Γιά τήν εφαρμογή τής παρούσας συμβάσεως ή έδρα των εταιρειών καί νομικών προσώπων εξομοιώνεται προς τήν κατοικία. Γιά τόν καθορισμό πάντως τής έδρας αυτής εφαρμόζονται οί κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του δικάζοντος δικαστή.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 54

Οί διατάξεις τής παρούσας συμβάσεως εφαρμόζονται μόνο στίς άγωγές που άσκούνται μετά τήν έναρξη ισχύος τής καθώς καί στα δημόσια έγγραφα που εκδίδονται μετά τήν ήμερομηνία αυτή.

Απόφαση πάντως που εκδίδεται μετά τήν έναρξη ισχύος τής παρούσας συμβάσεως, κατόπιν άγωγής που έχει άσκηθει πριν από τήν ήμερομηνία αυτή, αναγνωρίζεται

καί εκτελείται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις του τίτλου III, αν οί εφαρμοσθέντες κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας είναι σύμφωνοι μέ τίς διατάξεις του τίτλου II ή μέ σύμβαση που, κατά τήν ήμερομηνία άσκήσεως τής άγωγής, ίσχυε μεταξύ του κράτους προελεύσεως καί του κράτους αναγνωρίσεως ή εκτελέσεως.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Άρθρο 55

Μέ τήν επίφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 54 δεύτερη παράγραφος καί του άρθρου 56, ή παρούσα σύμβαση αντικαθιστά τίς άκόλουθες μεταξύ δύο ή περισσότερων συμβαλλόμενων κρατών, συμβάσεις:

- τή σύμβαση μεταξύ του Βελγίου καί τής Γαλλίας γιά τή διεθνή δικαιοδοσία, ισχύ καί εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων καί δημόσιων εγγράφων, που υπογράφηκε στο Παρίσι στίς 8 Ιουλίου 1899·
- τή σύμβαση μεταξύ του Βελγίου καί των Κάτω Χωρών γιά τή διεθνή δικαιοδοσία, τήν πτώχευση καθώς καί γιά τήν ισχύ καί εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων καί δημόσιων εγγράφων, που υπογράφηκε στίς Βρυξέλλες στίς 28 Μαρτίου 1925·
- τή σύμβαση μεταξύ τής Γαλλίας καί τής Ιταλίας γιά τήν εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Ρώμη στίς 3 Ιουνίου 1930·
- τή σύμβαση μεταξύ τής Γερμανίας καί τής Ιταλίας γιά τήν αναγνώριση καί εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Ρώμη στίς 9 Μαρτίου 1936·
- τή σύμβαση μεταξύ τής Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας τής Γερμανίας καί του Βασιλείου του Βελγίου γιά τήν άμοιβαία αναγνώριση καί εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων καί δημόσιων εγγράφων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Βόννη στίς 30 Ιουνίου 1958·
- τή σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου των Κάτω Χωρών καί τής Ιταλικής Δημοκρατίας γιά τήν αναγνώριση καί εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Ρώμη στίς 17 Απριλίου 1959·
- τή σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου του Βελγίου καί τής Ιταλικής Δημοκρατίας γιά τήν αναγνώριση καί εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων καί άλλων εκτελεστών τίτλων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Ρώμη στίς 6 Απριλίου 1962·
- τή σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου των Κάτω Χωρών καί τής Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας τής Γερμανίας γιά τήν άμοιβαία αναγνώριση καί εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων καί άλλων εκτελεστών τίτλων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Χάγη στίς 30 Αυγούστου 1962,

καί, εφόσον ισχύει:

— τη συνθήκη μεταξύ του Βελγίου, των Κάτω Χωρών και του Λουξεμβούργου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την πτώχευση, την ισχύ και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημόσιων εγγράφων, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 24 Νοεμβρίου 1961.

Άρθρο 56

Η συνθήκη και οι συμβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 55 συνεχίζουν να παράγουν αποτελέσματα στα θέματα στα οποία η παρούσα σύμβαση δεν εφαρμόζεται.

Συνεχίζουν να παράγουν αποτελέσματα ως προς αποφάσεις και έγγραφα που εκδόθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας συμβάσεως.

Άρθρο 57

Η παρούσα σύμβαση δεν θίγει τις συμβάσεις των οποίων τα συμβαλλόμενα κράτη είναι ή θά γίνουν μέρη και οι οποίες, σε ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεων.

Άρθρο 58

Οι διατάξεις της παρούσας συμβάσεως δεν θίγουν τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται στους έλβετους υπηκόους από τη σύμβαση της 15ης Ιουνίου 1869 μεταξύ της Γαλλίας και της Έλβετικής Συνομοσπονδίας για τη διεθνή δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές υποθέσεις.

Άρθρο 59

Η παρούσα σύμβαση δεν εμποδίζει συμβαλλόμενο κράτος να αναλάβει έναντι τρίτου κράτους, δυνάμει συμβάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας και εκτελέσεως αποφάσεων, την υποχρέωση να μην αναγνωρίζει απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος κατά έναγομένου που είχε κατοικία ή συνήθη διαμονή στο έδαφος του τρίτου κράτους, εφόσον, σε περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 4, η απόφαση στηρίχθηκε αποκλειστικά σε δάση δικαιοδοσίας προβλεπόμενη στο άρθρο 3 δεύτερη παράγραφος.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 60

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στο ευρωπαϊκό έδαφος των συμβαλλόμενων κρατών, στα υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα καθώς και στα υπερπόντια γαλλικά έδαφη.

Τό Βασίλειο των Κάτω Χωρών μπορεί, κατά την υπογραφή ή την επικύρωση της παρούσας συμβάσεως, ή

όποτεδήποτε μεταγενέστερα, να δηλώσει, με γνωστοποίηση στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στο Σουρινάμ και στις Όλλανδικές Αντίλλες. Έλλειψει σχετικής δηλώσεως για τις Όλλανδικές Αντίλλες, οι δίκες που διεξάγονται στο ευρωπαϊκό έδαφος του Βασιλείου επί αιτήσεων αναιρέσεως κατ' αποφάσεων των δικαστηρίων των Όλλανδικών Αντίλλων, θεωρούνται ότι διεξάγονται ενώπιον των δικαστηρίων αυτών.

Άρθρο 61

Η παρούσα σύμβαση θά επικυρωθεί από τα υπογράφοντα κράτη. Τα έγγραφα επικυρώσεως θά κατατεθούν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 62

Η παρούσα σύμβαση θά αρχίσει να ισχύει την πρώτη μέρα του τρίτου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του εγγράφου επικυρώσεως του υπογράφοντος κράτους που θά προβεί τελευταίο στη διατύπωση αυτή.

Άρθρο 63

Τα συμβαλλόμενα κράτη αναγνωρίζουν ότι κάθε κράτος που γίνεται μέλος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας θά υποχρεωθεί να αποδεχθεί την παρούσα σύμβαση ως δάση για τις αναγκαίες διαπραγματεύσεις, με σκοπό να διασφαλίσει στις σχέσεις μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών και του κράτους αυτού την εφαρμογή του άρθρου 220 τελευταίο εδάφιο της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Οι αναγκαίες προσαρμογές μπορούν να γίνουν με ειδική σύμβαση μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών αφενός και του κράτους αυτού αφετέρου.

Άρθρο 64

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων γνωστοποιεί στα υπογράφοντα κράτη:

- α) την κατάθεση κάθε εγγράφου επικυρώσεως·
- β) την ημερομηνία έναρξεως ισχύος της παρούσας συμβάσεως·
- γ) τις δηλώσεις που κατατίθενται κατ' εφαρμογή του άρθρου 60 δεύτερη παράγραφος·
- δ) τις δηλώσεις που κατατίθενται κατ' εφαρμογή του άρθρου IV του πρωτοκόλλου·
- ε) τις ανακοινώσεις κατ' εφαρμογή του άρθρου VI του πρωτοκόλλου.

Άρθρο 65

Τό πρωτόκολλο, τό όποιο μέ κοινή συμφωνία των συμβαλλόμενων κρατών προσαρτάται στην παρούσα σύμβαση, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της.

Άρθρο 66

Η διάρκεια της παρούσας συμβάσεως είναι απεριόριστη.

Άρθρο 67

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί να ζητήσει την ανάθεση της παρούσας συμβάσεως. Στην περίπτωση αυτή συγκαλείται από τον Πρόεδρο του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων συνδιάσκεψη ανάθεωρήσεως.

Άρθρο 68

Η παρούσα σύμβαση συντάσσεται σε ένα μόνο αντίτυπο στην γαλλική, γερμανική, ιταλική και ολλανδική γλώσσα. Τα τέσσερα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Η σύμβαση θα κατεθεθεί στο αρχείο της Γραμματείας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ο Γενικός Γραμματέας θα διαβιβάσει κυρωμένο αντίγραφο στην κυβέρνηση κάθε υπογράφοντος κράτους.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι επτά Σεπτεμβρίου χίλια εννιακόσια εξήντα οκτώ.

Γιά την Αυτόν Μεγαλειότητα τό Βασιλιά των Βέλγων,

Pierre HARMEL

Γιά τον Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Willy BRANDT

Γιά τον Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

Michel DEBRÉ

Γιά τον Πρόεδρο της Ίταλικής Δημοκρατίας,

Giuseppe MEDICI

Γιά την Αυτόν Βασιλική Όψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Pierre GRÉGOIRE

Γιά την Αυτής Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα των Κάτω Χωρών,

J. M. A. H. LUNS

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Τα Ύψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη συμφώνησαν στις ακόλουθες διατάξεις που προσαρτώνται στη σύμβαση:

Άρθρο I

Κάθε πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο Λουξεμβούργο, έναγόμενο ενώπιον δικαστηρίου άλλου συμβαλλόμενου κράτους κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 σημείο 1, μπορεί να άμφισβητήσει τη διεθνή δικαιοδοσία του δικαστηρίου αυτού. Το δικαστήριο αυτό διαπιστώνει αυτεπάγγελα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του αν ό έναγόμενος δεν παραστεί.

Κάθε συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας κατά την έννοια του άρθρου 17 παράγει τα αποτελέσματά της έναντι προσώπου που έχει την κατοικία του στο Λουξεμβούργο, μόνο αν αυτό την έχει ρητά και ειδικά αποδεχθεί.

Άρθρο II

Με την επιφύλαξη ευνοϊκότερων εθνικών διατάξεων, πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους σε συμβαλλόμενο κράτος και διώκονται για άδίκημα εξ άμελείας ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων άλλων συμβαλλόμενου κράτους του οποίου δεν έχουν την ιθαγένεια, μπορούν να αναθέσουν την υπεράσπισή τους σε άρμόδια για τό έργο αυτό πρόσωπα, ακόμη και αν δεν εμφανίζονται αυτοπροσώπως.

Τό δικαστήριο μπορεί ώστόσο να διατάξει την αυτόπρωπη εμφάνιση· σε περίπτωση μή εμφάνισης ή άποφαση που εκδίδεται επί της πολιτικής άγωγής, χωρίς τό έν λόγω πρόσωπο να είχε τη δυνατότητα να άμυνθεί, μπορεί να μήν άναγνωρισθεί ή να μήν εκτελεσθεί στά άλλα συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο III

Καμία επιδάρυση φορολογική ή τέλος, άνάλογα με την άξία της διαφοράς, δεν επιβάλλεται στό κράτος εκτέλεσεως κατά τη διαδικασία χορηγήσεως του εκτελεστήριου τύπου.

Άρθρο IV

Δικαστικά και έξώδικα έγγραφα που συντάσσονται στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους και πρέπει να επιδοθούν σε πρόσωπα που βρίσκονται στό έδαφος άλλου συμβαλλόμενου κράτους διαδιδάγονται κατά τη διαδι-

κασία που προβλέπεται από τις συμβάσεις και συμφωνίες μεταξύ συμβαλλόμενων κρατών.

Με την επιφύλαξη αντίθετης δηλώσεως του κράτους προορισμού προς τό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τά έγγραφα αυτά μπορούν επίσης να στέλλονται άπευθείας από τις άρμόδιες δημόσιες άρχές του κράτους όπου συντάσσονται στις αντίστοιχες άρχές του κράτους όπου συντάσσονται ή βρίσκεται ό παραλήπτης του εγγράφου. Στην περίπτωση αυτή, ή άρμόδια άρχή του κράτους προελεύσεως διαδίδει αντίγραφο της πράξεως στην αντίστοιχη άρχή του κράτους προορισμού, ή οποία είναι άρμόδια για να τό παραδώσει στον παραλήπτη. Η παράδοση άποδεικνύεται με δεδαιώση που άποστέλλεται άπευθείας στη δημόσια άρχή του κράτους προελεύσεως.

Άρθρο V

Η διεθνής δικαιοδοσία, που προβλέπεται στό άρθρο 6 σημείο 2 και στό άρθρο 10 για προσεπίκληση δικονομικού έγγυητη ή για άλλη προσεπίκληση, δεν ισχύει στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Στό κράτος αυτό κάθε πρόσωπο που έχει την κατοικία του στό έδαφος άλλου συμβαλλόμενου κράτους μπορεί να προσεπικληθεί ενώπιον των δικαστηρίων κατ' εφαρμογή των παραγράφων 68, 72, 73 και 74 της Zivilprozeßordnung σχετικά με την άνακοίνωση δίκης.

Άποφάσεις που εκδίδονται στά άλλα συμβαλλόμενα κράτη δυνάμει του άρθρου 6 σημείο 2 και του άρθρου 10 άναγνωρίζονται και εκτελούνται στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας σύμφωνα με τον τίτλο III. Άποτέλεσμα που σύμφωνα με τις παραγράφους 68, 72, 73 και 74 της Zivilprozeßordnung παράγονται έναντι τρίτων από άποφάσεις εκδιδόμενες στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας άναγνωρίζονται και στά άλλα συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο VI

Τά συμβαλλόμενα κράτη άνακοινώνουν στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τά κείμενα των νομοθετικών διατάξεών τους με τά οποία τροποποιούν είτε τις διατάξεις της νομοθεσίας τους, τις άναφερόμενες στη σύμβαση, είτε τους πίνακες των δικαστηρίων που μνημονεύονται στον τίτλο III τμήμα 2 της συμβάσεως.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από τό παρόν πρωτόκολλο.

Έγινε στίς Βρυξέλλες, στίς είκοσι έπτά Σεπτεμβρίου χίλια έννιακόσια έξήντα όκτώ.

Γιά τήν Αύτου Μεγαλειότητα τό Βασιλιά των Βέλγων,

Pierre HARMEL

Γιά τόν Πρόεδρο τής Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας τής Γερμανίας,

Willy BRANDT

Γιά τόν Πρόεδρο τής Γαλλικής Δημοκρατίας,

Michel DEBRÉ

Γιά τόν Πρόεδρο τής Ιταλικής Δημοκρατίας,

Giuseppe MEDICI

Γιά τήν Αύτου Βασιλική Ύψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Pierre GRÉGOIRE

Γιά τήν Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα των Κάτω Χωρών,

J. M. A. H. LUNS

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

Οί Κυβερνήσεις του Βασιλείου του Βελγίου, της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών,

Κατά την υπογραφή της συμβάσεως για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις,

Επιθυμώντας να εξασφαλίσουν την όσο το δυνατό αποτελεσματικότερη εφαρμογή των διατάξεών της,

Θέλοντας να αποτρέψουν έρμηνευτικές αποκλίσεις που μπορούν να παρακωλύσουν την ενοποιητική λειτουργία της συμβάσεως,

Έχοντας επίγνωση ότι μπορεί ένδεχομένως να εμφανισθούν κατά την εφαρμογή της συμβάσεως θετικές ή αρνητικές συγκρούσεις διεθνούς δικαιοδοσίας,

Δηλώνουν ότι είναι πρόθυμες:

1. να μελετήσουν τα ζητήματα αυτά και ιδίως να εξετάσουν τη δυνατότητα παροχής όρισμένων αρμοδιοτήτων στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και, ένδεχομένως, να διαπραγματευθούν τη σχετική συμφωνία·
2. να καθιερώσουν τακτική επικοινωνία των αντιπροσώπων τους.

Σε πίστωση των ανωτέρω οί υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα κοινή δήλωση.

Έγινε στίς Βρυξέλλες, στίς είκοσι έπτά Σεπτεμβρίου χίλια έννιακόσια έξήντα όκτώ.

Γιά την Αυτόν Μεγαλειότητα τό Βασιλιά των Βέλγων,

Pierre HARMEL

Γιά τόν Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

- Willy BRANDT

Γιά τόν Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

Michel DEBRÉ

Γιά τόν Προέδρο της Ιταλικής Δημοκρατίας,

Giuseppe MEDICI

Γιά την Αυτόν Βασιλική Ύψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Pierre GRÉGOIRE

Γιά την Αυτόν Μεγαλειότητα τη Βασίλισσα των Κάτω Χωρών,

J. M. A. H. LUNS

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

για την έρμηνεία από τό Δικαστήριο τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τής συμβάσεως τής 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν εκτέλεση αποφάσεων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

Έχοντας υπόψη τή δήλωση πού έχει προσαρτηθεί στή σύμβαση για τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν εκτέλεση αποφάσεων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις, ή όποία υπογράφηκε στίς Βρυξέλλες στίς 27 Σεπτεμβρίου 1968,

Αποφάσισαν νά συνάψουν πρωτόκολλο, μέ τό όποιο νά παρέχεται στό Δικαστήριο τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άρμοδιότητα για τήν έρμηνεία τής έν λόγω συμβάσεως, καί πρós τό σκοπό αυτό όρισαν πληρεξουσίους:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ:

τόν κ. Alfons VRANCKX,

Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ:

τόν κ. Gerhard JAHN,

Όμοσπονδιακό Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. René Pleven,

Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Erminio PENNACCHINI,

Υφυπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ:

τόν κ. Eugène SCHAUS,

Υπουργό Δικαιοσύνης,

Αντιπρόεδρο τής Κυβερνήσεως

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ:

τόν κ. C. H. F. POLAK,

Υπουργό Δικαιοσύνης,

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ συνήλθαν στό πλαίσιο του Συμβουλίου καί, άφου άντάλλαξαν τά πληρεξούσια έγγραφα τους πού δρέθηκαν έντάξει:

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

Άρθρο 1

Τό Δικαστήριο τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι άρμόδιο νά αποφαινεται έπί τής έρμηνείας τής συμβάσεως για τή διεθνή δικαιοδοσία καί τήν εκτέλεση αποφά-

σεων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις καί του προσαρτημένου στή σύμβαση αυτή πρωτοκόλλου, πού υπογράφηκαν στίς Βρυξέλλες στίς 27 Σεπτεμβρίου 1968, καθώς καί του παρόντος πρωτοκόλλου.

Άρθρο 2

Τά ακόλουθα δικαστήρια δύνανται νά ζητούν από τό Δικαστήριο νά αποφαίνεται προδικαστικά επί θεμάτων έρμηνείας:

1. — στό Βέλγιο: Cour de cassation — Het Hof van Cassatie καί Conseil d'état — De Raad van State,
— στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: τά Oberste Gerichtshöfe des Bundes,
— στή Γαλλία: Cour de cassation καί Conseil d'état,
— στην Ίταλία: Corte supreme di cassazione,
— στό Λουξεμβούργο: Cour supérieure de justice, ως άκυρωτικό,
— στίς Κάτω Χώρες: Hoge Raad·
2. τά δικαστήρια των συμβαλλόμενων κρατών όταν δικάζουν σέ δεύτερο βαθμό·
3. στίς περιπτώσεις πού προβλέπονται από τό άρθρο 37 της συνδάσεως, τά δικαστήρια πού μνημονεύονται στό άρθρο αυτό.

Άρθρο 3

1. "Αν θέμα έρμηνείας της συνδάσεως καί των άλλων κειμένων πού αναφέρονται στό άρθρο 1 άνακύψει στό πλαίσιο υποθέσεως πού είναι έκκρεμής σέ δικαστήριο από τά μνημονεύματα στό άρθρο 2 σημείο 1, τό δικαστήριο αυτό, εφόσον κρίνει ότι άπόφαση γιά τό θέμα είναι άναγκαία γιά την έκδοση της δικής του άποφάσεως υποχρεούται νά ζητήσει από τό Δικαστήριο νά άποφανθεί σχετικά.
2. "Αν τέτοιο θέμα άνακύψει ενώπιον δικαστηρίου από τά άναφερόμενα στό άρθρο 2 σημεία 2 καί 3, τό δικαστήριο αυτό δύναται, υπό τούς όρους πού αναφέρονται στην παράγραφο 1, νά ζητήσει από τό Δικαστήριο νά άποφανθεί σχετικά.

Άρθρο 4

1. "Η άρμόδια άρχή συμβαλλόμενου κράτους μπορεί νά ζητήσει από τό Δικαστήριο νά άποφανθεί επί ζητήματος έρμηνείας της συνδάσεως καί των άλλων κειμένων πού αναφέρονται στό άρθρο 1, άν άποφάσεις δικαστηρίων του κράτους αυτού έρχονται σέ αντίθεση μέ την έρμηνεία πού έχει δοθεί είτε από τό Δικαστήριο είτε σέ άπόφαση ενός από τά δικαστήρια άλλου συμβαλλόμενου κράτους πού μνημονεύονται στό άρθρο 2 σημεία 1 καί 2. Οί διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται μόνο επί άποφάσεων πού απέκτησαν ισχύ δεδικασμένου.
2. "Η έρμηνεία πού δίνει τό Δικαστήριο μετά από παρόμοια αίτηση, δέν παράγει άποτελέσματα γιά τίς άποφάσεις επ' ευκαιρία των όποιων ζητήθηκε.
3. "Η αίτηση έρμηνείας, σύμφωνα μέ την παράγραφο 1, υποβάλλεται στό Δικαστήριο από τούς γενικούς εισαγγελείς των άκυρωτικών δικαστηρίων των συμβαλλόμενων κρατών ή από κάθε άλλη άρχή την όποία όρίζει συμβαλλόμενο κράτος.

4. "Ο Γραμματέας του Δικαστηρίου κοινοποιεί την αίτηση στά συμβαλλόμενα κράτη, την Έπιτροπή καί τό Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τά όποια δύνανται νά καταθέσουν στό Δικαστήριο, μέσα σέ προθεσμία δύο μηνών από την κοινοποίηση, ύπομνήματα ή γραπτές παρατηρήσεις.

5. Στή διαδικασία του άρθρου αυτού δέν εισπράττονται τέλη ούτε έπιστρέφονται έξοδα.

Άρθρο 5

1. Μέ την επιύλαξη αντίθετων διατάξεων του παρόντος πρωτοκόλλου, οί διατάξεις της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας καί του προσαρτημένου πρωτοκόλλου περί του Όργανισμου του Δικαστηρίου, πού είναι εφαρμοστέες όταν τό Δικαστήριο καλείται νά άποφανθεί προδικαστικά, εφαρμόζονται καί στή διαδικασία έρμηνείας της συνδάσεως καί των άλλων κειμένων πού μνημονεύονται στό άρθρο 1.

2. "Αν είναι άναγκαίο, ό κανονισμός διαδικασίας του Δικαστηρίου προσαρμόζεται καί συμπληρώνεται σύμφωνα μέ τό άρθρο 188 της συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Άρθρο 6

Τό παρόν πρωτόκολλο εφαρμόζεται στό ευρωπαϊκό έδαφος των συμβαλλόμενων κρατών, στά υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα, καθώς καί στά υπερπόντια γαλλικά έδάφη.

Τό Βασίλειο των Κάτω Χωρών μπορεί, κατά την ύπογραφή ή την επικύρωση του παρόντος πρωτοκόλλου, ή όποτεδήποτε μεταγενέστερα, νά δηλώσει, μέ γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι τό παρόν πρωτόκολλο εφαρμόζεται στό Σουρινάμ καί στίς Όλλανδικές Άντίλλες.

Άρθρο 7

Τό παρόν πρωτόκολλο θά επικυρωθεί από τά ύπογράφοντα κράτη. Τά έγγραφα επικυρώσεως θά κατατεθούν στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 8

Τό παρόν πρωτόκολλο άρχίζει νά ισχύει την πρώτη ήμέρα του τρίτου μήνα πού ακολουθεί την κατάθεση του εγγράφου επικυρώσεως του ύπογράφοντος κράτους πού θά προδεί τελευταίο στή διατύπωση αυτή. "Η έναρξη όμως ισχύος του πρωτοκόλλου δέν μπορεί νά προηγηθεί της έναρξεως ισχύος της συνδάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί την εκτέλεση άποφάσεων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις.

Άρθρο 9

Τά συμβαλλόμενα κράτη άναγνωρίζουν ότι κάθε κράτος πού γίνεται μέλος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας καί στό όποιο εφαρμόζεται τό άρθρο 63 της συνδάσεως γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί την εκτέλεση

αποφάσεων σέ άστικές καί έμπορικέσ ύποθέσεις όφείλει, μέ τήν επιφύλαξη τών άναγκαίων προσαρμογών, νά άποδεχθεί τίς διατάξεις του παρόντος πρωτοκόλλου.

Άρθρο 10

Ό Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων γνωστοποιεί στά ύπογράφοντα κράτη:

- α) τήν κατάθεση κάθε έγγραφου επικυρώσεως·
- β) τήν ήμερομηνία ενάρξεως ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου·
- γ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' έφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 3·
- δ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' έφαρμογή του άρθρου 6 δεύτερο έδάφιο.

Άρθρο 11

Τά συμβαλλόμενα κράτη ανακοινώνουν στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τά κείμενα τών νομοθετικών διατάξεών τους

πού επιφέρουν τροποποίηση του πίνακα τών δικαστηρίων στό άρθρο 2 σημείο 1.

Άρθρο 12

Η διάρκεια του παρόντος πρωτοκόλλου είναι άπεριόριστη.

Άρθρο 13

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί νά ζητήσει τήν ανάθεωρηση του παρόντος πρωτοκόλλου. Στην περίπτωση αυτή συγκαλείται από τόν Πρόεδρο του Συμβουλίου τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων συνδιάσκεψη ανάθεωρήσεως.

Άρθρο 14

Τό παρόν πρωτόκολλο συντάσσεται σέ ένα μόνο αντίτυπο στη γαλλική, γερμανική, ιταλική καί όλλανδική γλώσσα. Τά τέσσερα κείμενα είναι έξίσου άuthεντικά. Τό πρωτόκολλο θά κατατεθεί στό άρχείο της Γραμματείας του Συμβουλίου τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ό Γενικός Γραμματέας θά διαδιδάσει κυρωμένο αντίγραφο στην κυδέρνηση καθενός ύπογράφοντος κράτους.

Σέ πίστωση τών άνωτέρω οί ύπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν τήν ύπογραφή τους κάτω από τό παρόν πρωτόκολλο.

Έγινε στό Λουξεμβούργο, στίς τρεις Ίουνίου χίλια έννιακόσια έβδομήντα ένα.

Γιά τήν Αύτου Μεγαλειότητα τό Βασιλιά τών Βέλγων,

Alfons VRANCKX

Γιά τόν Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Gerhard JAHN

Γιά τόν Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

René PLEVEN

Γιά τόν Πρόεδρο της Ίταλικής Δημοκρατίας,

Erminio PENNECCHINI

Γιά τήν Αύτου Βασιλική Ύψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Eugène SCHAUS

Γιά τήν Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τών Κάτω Χωρών,

C. H. F. POLAK

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

Οι Κυβερνήσεις του Βασιλείου του Βελγίου, της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών,

Κατά την υπογραφή του πρωτοκόλλου για την έρμηνεία από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις,

Έπιθυμώντας να διασφαλίσουν την όσο το δυνατό αποτελεσματικότερη και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων του πρωτοκόλλου αυτού,

Δηλώνουν ότι είναι έτοιμες να οργανώσουν, σε συνεργασία με το Δικαστήριο, ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις αποφάσεις τις οποίες εκδίδουν τα δικαστήρια που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του εν λόγω πρωτοκόλλου κατ' εφαρμογή της συμβάσεως και του πρωτοκόλλου της 27ης Σεπτεμβρίου 1968.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα κοινή δήλωση.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις τρεις Ιουνίου χίλια έννιακόσια έβδομήντα ένα.

Για την Αυτόν Μεγαλειότητα τό Βασιλιά των Βέλγων,

Alfons VRANCKX

Για τόν Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Gerhard JAHN

Για τόν Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

René PLEVEN

Για τόν Πρόεδρο της Ιταλικής Δημοκρατίας,

Erminio PENNECCHINI

Για την Αυτόν Βασιλική Ύψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Eugène SCHAUS

Για την Αύτης Μεγαλειότητα τη Βασίλισσα των Κάτω Χωρών,

C. H. F. POLAK

ΣΥΜΒΑΣΗ

γιά την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, καθώς και στο πρωτόκολλο για την έρμηνεία της από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι το Βασίλειο της Δανίας, η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, όταν έγιναν μέλη της Κοινότητας, ανέλαβαν την υποχρέωση να προσχωρήσουν στη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις και στο πρωτόκολλο για την έρμηνεία της από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και να αρχίσουν προς το σκοπό αυτό διαπραγματεύσεις με τα αρχικά Κράτη μέλη της Κοινότητας ώστε να επενεχθούν οι αναγκαίες προσαρμογές στα κείμενα αυτά,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ να συνάψουν την παρούσα σύμβαση και προς το σκοπό αυτό όρισαν πληρεξουσίους:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ:

τόν κ. Renaat VAN ELSLANDE,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ:

τήν κ. Nathalie LIND,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ:

τόν Δρα Hans-Jochen VOGEL,
Όμοσπονδιακό Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Alain PEYREFITTE,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ:

τόν κ. Gérard COLLINS,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Paolo BONIFACIO,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ:

τόν κ. Robert KRIEPS,
Υπουργό Έθνικης Παιδείας,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ:

τόν κ. J. de RUITER,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΑΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ:

τόν Έντιμότατο Λόρδο κ. ELWYN-ZONES, C. H.,
Υπουργό Δικαιοσύνης της Μεγάλης Βρετανίας,

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ συνήλθαν στο πλαίσιο του Συμβουλίου και, αφού αντάλλαξαν τά πληρεξούσια έγγραφά τους πού δρέθηκαν εντάξει,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

ΤΙΤΛΟΣ Ι

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Τό Βασίλειο της Δανίας, ή Ίρλανδία και τό Ήνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ίρλανδίας προσχωρούν στη σύμβαση γιά τή διεθνή δικαιοδοσία και τήν εκτέλεση αποφάσεων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις, πού υπογράφηκε στίς Βρυξέλλες στίς 27 Σεπτεμβρίου 1968 και άποκαλείται στη συνέχεια «σύμβαση του 1968», και στό πρωτόκολλο γιά τήν έρμηνεία της από τό Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, πού υπογράφηκε στό Λουξεμβούργο στίς 3 Ιουνίου 1971 και άποκαλείται στη συνέχεια «πρωτόκολλο του 1971».

Άρθρο 2

Οι προσαρμογές της συμβάσεως του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971 περιέχονται στους τίτλους II έως IV της παρούσας συμβάσεως.

ΤΙΤΛΟΣ II

Προσαρμογές της συμβάσεως του 1968

Άρθρο 3

Τό άρθρο 1 πρώτη παράγραφος της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται μέ τίς έξης διατάξεις:

«Δέν καλύπτει, ιδίως, φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις.».

Άρθρο 4

Τό άρθρο 3 δεύτερη παράγραφος της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τίς έξης διατάξεις:

«Δέν εφαρμόζονται σέ δάρος τους, ιδίως:

- στό Βέλγιο: τό άρθρο 15 του Code civil — Burgerlijk Wetboek (άστικού κώδικα) και τό άρθρο 638 του Code judiciaire — Gerechtelijk Wetboek (δικονομικού κώδικα)·
- στη Δανία: τό άρθρο 248 παράγραφος 2 του Lov om rettens pleje (νόμου πολιτικής δικονομίας) και τό κεφάλαιο 3 άρθρο 2 του Lov for Grønland om rettens pleje (νόμου πολιτικής δικονομίας της Γροιλανδίας)·

- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: τό άρθρο 23 του Zivilprozessordnung (κώδικα πολιτικής δικονομίας)·
- στη Γαλλία: τά άρθρα 14 και 15 του Code civil (άστικού κώδικα)·
- στην Ίρλανδία: οι διατάξεις οι σχετικές μέ τή διεθνή δικαιοδοσία πού θεμελιώνεται σέ εισαγωγικό έγγραφο της δίκης, επιδιδόμενο σέ έναγόμενο πού δρίσκεται προσωρινά στην Ίρλανδία·
- στην Ίταλία: τό άρθρο 2 και τό άρθρο 4 σημεία 1 και 2 του Codice di procedura civile (κώδικα πολιτικής δικονομίας)·
- στό Λουξεμβούργο: τά άρθρα 14 και 15 του Code civil (άστικού κώδικα)·
- στίς Κάτω Χώρες: τό άρθρο 126 τρίτο εδάφιο και τό άρθρο 127 του Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (κώδικα πολιτικής δικονομίας)·
- στό Ήνωμένο Βασίλειο: οι διατάξεις οι σχετικές μέ τή διεθνή δικαιοδοσία πού θεμελιώνεται:
 - α) σέ εισαγωγικό έγγραφο της δίκης, επιδιδόμενο σέ έναγόμενο πού δρίσκεται προσωρινά στό Ήνωμένο Βασίλειο,
 - β) στην ύπαρξη στό Ήνωμένο Βασίλειο περιουσιακών στοιχείων του έναγομένου,
 - γ) στην κατάσχεση από τόν έναγοντα περιουσιακών στοιχείων πού δρίσκονται στό Ήνωμένο Βασίλειο.».

Άρθρο 5

1. Τό άρθρο 5 σημείο 1 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται, στό γαλλικό κείμενο, από τίς έξης διατάξεις:

«1. en matière contractuelle, devant le tribunal du lieu où l'obligation qui sert de base à la demande a été ou doit être exécutée.».

2. Τό άρθρο 5 σημείο 1 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται, στό όλλανδικό κείμενο, από τίς έξης διατάξεις:

«1. ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst: voor het gerecht van de plaats, waar de verbintenis, die aan de eis ten grondslag ligt, is uitgevoerd of moet worden uitgevoerd;».

3. Τό άρθρο 5 σημείο 2 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«2. ως προς υποχρεώσεις διατροφής, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο δικαιούχος της διατροφής έχει την κατοικία ή συνήθη διαμονή του ή, εφόσον πρόκειται για άγωγή παρεπόμενη δίκης σχετικής με την προσωπική κατάσταση, ενώπιον του δικαστηρίου που κατά τό δίκαιο του δικάζοντος δικαστή έχει διεθνή δικαιοδοσία στην περίπτωση της δίκης αυτής, εκτός αν ή διεθνή αυτή δικαιοδοσία θεμελιώνεται μόνο στην ιθαγένεια ενός των διαδίκων.».

4. Τό άρθρο 5 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τις εξής διατάξεις:

«6. υπό την ιδιότητά του ως ιδρυτή, trustee, ή δικαιούχου ενός trust που έχει συσταθεί, είτε δυνάμει νόμου είτε γραπτά ή προφορικά με γραπτή επίδειξη, ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου τό trust έχει την έδρα του·

7. σέ διαφορές σχετικές με πληρωμή της αμοιβής που απαιτείται για την άρωγή ή τή διάσωση φορτίου ή ναύλου, ενώπιον του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου τό έν λόγω φορτίο ή ό αντίστοιχος ναύλος:

α) έχει κατασχεθεί για νά εξασφαλισθεί ή πληρωμή αυτή, ή

β) θά μπορούσε νά είχε κατασχεθεί για τό σκοπό αυτό αλλά παρασχέθηκε έγγυση ή άλλου είδους ασφάλεια·

ή διάταξη αυτή δέν εφαρμόζεται παρά μόνο εφόσον προβάλλεται ό ισχυρισμός ότι ό έναγόμενος έχει δικαίωμα επί του φορτίου ή του ναύλου ή ότι είχε τέτοιο δικαίωμα κατά τό χρόνο της έν λόγω άρωγής ή διασώσεως.».

Άρθρο 6

Ό τίτλος II τμήμα 2 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τό εξής άρθρο:

«Άρθρο 6α

Όταν, σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους έχει διεθνή δικαιοδοσία για νά κρίνει άγωγές άστικής ευθύνης που άπορρέει από χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίου, τό δικαστήριο αυτό ή κάθε άλλο που τό υποκαθιστά, σύμφωνα με τό έσωτερικό δίκαιο του κράτους αυτού, εκδικάζει και τά αίτήματα τά σχετικά με τόν περιορισμό της ευθύνης.».

Άρθρο 7

Τό άρθρο 8 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Άρθρο 8

Ό ασφαλιστής που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί νά έναχθεί:

1. ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους όπου έχει την κατοικία του, ή

2. σέ άλλο συμβαλλόμενο κράτος, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ό αντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστή έχει την κατοικία του, ή

3. αν πρόκειται για συνασφαλιστή, ενώπιον του δικαστηρίου του συμβαλλόμενου κράτους, στο οποίο έχει έναχθεί ό κύριος ασφαλιστής.

Όταν ό ασφαλιστής δέν έχει κατοικία στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, αλλά διαθέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή οποιαδήποτε άλλη εγκατάσταση σέ συμβαλλόμενο κράτος, θεωρείται, για διαφορές σχετικές με την εκμετάλλευσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους αυτού.».

Άρθρο 8

Τό άρθρο 12 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Άρθρο 12

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τή γένεση της διαφοράς, ή

2. που επιτρέπουν στον αντισυμβαλλόμενο, τόν ασφαλισμένο ή τό δικαιούχο νά πρόσφύγει και σέ άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα, ή

3. που, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σέ ασφαλιστή και αντισυμβαλλόμενο με κατοικία ή συνήθη διαμονή κατά τό χρόνο συνάψεως της συμβάσεως στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, άπονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στά δικαστήρια του κράτους αυτού, ακόμα και αν τό ζημιόγONO γεγονός συμβεί στην άλλoδαπή, εκτός αν τό δικαίό του άπαγορεύει τέτοιες συμφωνίες, ή

4. που έχουν συναφθεί από αντισυμβαλλόμενο χωρίς κατοικία σέ συμβαλλόμενο κράτος, εκτός αν πρόκειται για υποχρεωτική ασφάλιση ή για ασφάλιση άκινήτου που κείται σέ συμβαλλόμενο κράτος, ή

5. που άφορούν ασφαλιστική σύμβαση εφόσον αυτή καλύπτει έναν ή περισσότερους από τούς άναφερόμενους στο άρθρο 12α κινδύνους.».

Άρθρο 9

Ό τίτλος II τμήμα 3 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τό εξής άρθρο:

«Άρθρο 12α

Οί άναφερόμενοι στο άρθρο 12 σημείο 5 κίνδυνοι είναι οί ακόλουθοι:

1. Κάθε άπώλεια ή ζημία σέ

α) πλοία, εγκαταστάσεις άνοικτά των άκτών και στην άνοικτή θάλασσα ή άεροσκάφη, ή όποία συνδέεται με τή χρησιμοποίησή τους για έμπορικούς σκοπούς·

- 6) έμπορεύματα, εκτός από τις άποσκευές επιβατών, κατά τη διάρκεια μεταφοράς που πραγματοποιείται με αυτά τα πλοία ή αεροσκάφη, είτε ολικά είτε σε συνδυασμό με άλλα μεταφορικά μέσα.
2. Κάθε είδος ευθύνης, εκτός από την ευθύνη για σωματικές βλάβες των επιβατών ή για απώλεια ή ζημία των άποσκευών τους:
 - α) από τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με το σημείο 1 υπό α), στο μέτρο που το δικαίωμα του συμβαλλόμενου κράτους έγγραφως του αεροσκάφους δεν απαγορεύει τις συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας ως προς την ασφάλιση των κινδύνων αυτών·
 - 6) για ζημιές που προκαλούνται από έμπορεύματα κατά τη διάρκεια μεταφοράς υπό την έννοια του σημείου 1 υπό β).
3. Κάθε χρηματική ζημία συνδεόμενη με τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με το σημείο 1 υπό α), ιδίως κάθε ζημία σχετικά με το ναύλο ή τη ναύλωση.
4. Κάθε άλλος κίνδυνος που συνδέεται προς έναν από τους αναφερόμενους στα σημεία 1 ως 3.»

Άρθρο 10

Ο τίτλος ΙΙ τμήμα 4 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Τμήμα 4

Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών

Άρθρο 13

Σε συμβάσεις που ο σκοπός τους μπορεί να θεωρηθεί ξένος προς την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που τις καταρτίζει, και που αποκαλείται στη συνέχεια «καταναλωτής», ή διεθνής δικαιοδοσία καθορίζεται από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος, με την επιφύλαξη του άρθρου 4 και του άρθρου 5 σημείο 5:

1. όταν πρόκειται για πώληση ενσώματων κινητών με τμηματική καταβολή του τιμήματος, ή
2. όταν πρόκειται για δάνειο με σταδιακή εξόφληση ή για άλλη πιστωτική συναλλαγή συνδεόμενη με τη χρηματοδότηση αγοράς ενσώματων κινητών, ή
3. για κάθε άλλη σύμβαση που έχει ως αντικείμενο παροχή υπηρεσιών ή προμήθεια ενσώματων κινητών, αν
 - α) πριν από την κατάρτιση της σύμβασης, έγινε στο κράτος της κατοικίας του καταναλωτή ειδική προσφορά ή διαφήμιση, και
 - 6) ο καταναλωτής ολοκλήρωσε στο κράτος αυτό τις απαραίτητες για την κατάρτιση της σύμβασης πράξεις.

Όταν ο αντισυμβαλλόμενος του καταναλωτή δεν έχει κατοικία στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, αλλά διαθέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή άλλη εγκατάσταση σε συμβαλλόμενο κράτος, θεωρείται, ως προς τις διαφορές τις σχετικές με την εκμετάλλευσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους αυτού.

Το παρόν τμήμα δεν εφαρμόζεται στις συμβάσεις μεταφοράς.

Άρθρο 14

Η αγωγή καταναλωτή κατά του αντισυμβαλλόμενου μπορεί να άσκηθει, είτε ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ο αντισυμβαλλόμενος είτε ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ο καταναλωτής.

Η αγωγή του αντισυμβαλλόμενου κατά του καταναλωτή μπορεί να άσκηθει μόνον ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ο καταναλωτής.

Οι διατάξεις αυτές δεν θίγουν το δικαίωμα άσκησης ανταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο είναι έγκυρη ή κύρια αγωγή που έχει εισαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 15

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τη γένεση της διαφοράς, ή
2. που επιτρέπουν στον καταναλωτή να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που πρόβλεπονται στο παρόν τμήμα, ή
3. που, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σε καταναλωτή και αντισυμβαλλόμενο με κατοικία ή συνήθη διαμονή κατά το χρόνο συνάψεως της σύμβασης στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, απονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους αυτού, εκτός αν το δικαίωμά του απαγορεύει τέτοιες συμφωνίες.»

Άρθρο 11

Το άρθρο 17 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

« Άρθρο 17

Αν τα μέρη, από τα οποία ένα τουλάχιστον έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, συμφώνησαν ότι ένα δικαστήριο ή τα δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους θα δικάζουν τις διαφορές που έχουν προκύψει ή που θα προκύψουν από συγκεκριμένη έννομη σχέση, το δικαστήριο αυτό ή τα δικαστήρια του κράτους αυτού έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία. Μια τέτοια συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας πρέπει να καταρτισθεί είτε γραπτά είτε προφορικά με γραπτή επιβεβαίωση, είτε, στο διεθνές

εμπόριο, υπό τύπο ανταποκρινόμενο στις συνήθειες του διεθνούς εμπορίου που τά μέρη γνωρίζουν ή οφείλουν νά γνωρίζουν. Όταν μιά τέτοια συμφωνία καταρτίζεται από μέρη εκ των οποίων κανένα δεν έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, τά δικαστήρια των άλλων συμβαλλόμενων κρατών δεν μπορούν νά δικάσουν τή διαφορά, εφόσον τό ή τά υποδειχθέντα δικαστήρια δεν έχουν διαπιστώσει τήν έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας τους.

Τό δικαστήριο ή τά δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους στά όποια άπονέμει διεθνή δικαιοδοσία ή συστατική πράξη ενός trust, έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία ως προς άγωγές κατά του ίδρυτη, του trustee ή του δικαιούχου ενός trust, άν πρόκειται για σχέσεις μεταξύ των προσώπων αυτών ή για δικαιώματα ή υποχρεώσεις τους από τό trust.

Οί συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας καθώς και οί ανάλογες ρήτρες τής συστατικής πράξεως του trust δεν παράγουν άποτελέσματα άν είναι αντίθετες προς τίς διατάξεις των άρθρων 12 και 15 ή άν τά δικαστήρια, τή διεθνή δικαιοδοσία των οποίων άποκλείουν, έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα μέ τό άρθρο 16.

Αν συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας έχει καταρτισθεί προς όφελος μόνο ενός μέρους, τό μέρος αυτό διατηρεί τό δικαίωμα νά προσφύγει σέ κάθε άλλο δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα μέ τήν παρούσα σύμβαση.»

Άρθρο 12

Τό άρθρο 20 δεύτερη παράγραφος τής συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τίς έξης διατάξεις:

«Ο δικαστής οφείλει νά άναστείλει τή διαδικασία εφόσον δεν διαπιστώνεται ότι ο έναγόμενος αυτός ήταν σέ θέση νά παραλάβει τό εισαγωγικό έγγραφο τής δίκης ή άλλο ισόδύναμο έγγραφο έντός τής άναγκαίας για τήν άμυνά του προθεσμίας ή ότι καταβλήθηκε κάθε έπιμέλεια για τό σκοπό αυτό.»

Άρθρο 13

1. Τό άρθρο 27 σημείο 2 τής συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τίς έξης διατάξεις:

«2. άν τό εισαγωγικό έγγραφο τής δίκης ή άλλο ισόδύναμο έγγραφο δεν έχει έπιδοθεί στον έρημοδικήσαντα έναγόμενο κανονικά και έγκαίρα ώστε νά μπορεί νά άμυνθεί.»

2. Τό άρθρο 27 τής συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται μέ τίς έξης διατάξεις:

«5. άν είναι άσυμβίβαστη μέ άπόφαση που εκδόθηκε προγενέστερα μεταξύ των ίδιων διαδίκων και μέ τό ίδιο άντικείμενο και τήν ίδια αίτία σέ μή συμβαλλόμενο κράτος, εφόσον ή άπόφαση αυτή συγκεντρώνει τίς προϋποθέσεις που άπαιτούνται για τήν άναγνώρισή της στο κράτος άναγνώρισεως.»

Άρθρο 14

Τό άρθρο 30 τής συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται μέ τήν έξης παράγραφο:

«Τό δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους ένώπιον του οποίου γίνεται έπίκληση τής άναγνώρισεως άποφάσεως που εκδόθηκε στήν Ίρλανδία ή τό Ήνωμένο Βασίλειο και ή εκτέλεση τής όποίας έχει άνασταλεί στο κράτος προελεύσεως λόγω άσκήσεως ένδίκων μέσων, μπορεί νά άναστείλει τή διαδικασία.»

Άρθρο 15

Τό άρθρο 31 τής συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται μέ τήν έξης παράγραφο:

«Πάντως, στο Ήνωμένο Βασίλειο, μιά τέτοια άπόφαση εκτελείται στήν Άγγλία και Ουαλία, τή Σκωτία ή τή Βόρεια Ίρλανδία, άφου προηγουμένως μέ αίτηση όποιουδήποτε ένδιαφερομένου ή άπόφαση αυτή έγγραφεί προς εκτέλεση στο αντίστοιχο τμήμα του Ήνωμένου Βασιλείου.»

Άρθρο 16

Τό άρθρο 32 πρώτη παράγραφος τής συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τίς έξης διατάξεις:

«Η αίτηση υποβάλλεται:

- στο Βέλγιο, στο Tribunal de premiere instance ή στο Rechtbank van eerste aanleg·
- στή Δανία, στο Underret·
- στήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας, στον πρόεδρο τμήματος του Landgericht·
- στή Γαλλία, στον πρόεδρο του Tribunal de grande instance·
- στήν Ίρλανδία, στο High Court·
- στήν Ίταλία, στο Corte d'appello·
- στο Λουξεμβούργο, στον πρόεδρο του Tribunal d'arrondissement·
- στίς Κάτω Χώρες, στον πρόεδρο του Arrondissementsrechtbank·
- στο Ήνωμένο Βασίλειο:

1. στήν Άγγλία και Ουαλία, στο High Court of Justice ή, σέ περίπτωση άποφάσεως ως προς υποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court μετά παραπομπή του Secretary of State,
2. στή Σκωτία, στο Court of Session ή, σέ περίπτωση άποφάσεως ως προς υποχρεώσεις διατροφής, στο Sheriff Court μετά από παραπομπή του Secretary of State,
3. στή Βόρεια Ίρλανδία, στο High Court of Justice ή, σέ περίπτωση άποφάσεως ως προς υποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court, μετά από παραπομπή του Secretary of State.»

Άρθρο 17

Τό άρθρο 37 τής συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τίς έξης διατάξεις:

«Άρθρο 37

Η προσφυγή άσκειται κατά τη διαδικασία της άμφισδητουμένης δικαιοδοσίας:

- στο Βέλγιο, στο Tribunal de première instance ή στο Rechtbank van eerste aanleg·
- στη Δανία, στο Landsret·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο Oberlandesgericht·
- στη Γαλλία, στο Cour d'appel·
- στην Ίρλανδία, στο High Court·
- στην Ίταλία, στο Corte d'appello·
- στο Λουξεμβούργο, στο Cour supérieure de justice, ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο·
- στις Κάτω Χώρες, στο Arrondissementsrechtbank·
- στο Ήνωμένο Βασίλειο:
 1. στην Άγγλία και Ουαλία, στο High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court,
 2. στη Σκωτία, στο Court of Session ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, στο Sheriff Court,
 3. στη Βόρεια Ίρλανδία, στο High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court.

Κατά της άποφάσεως επί της προσφυγής μπορεί νά άσκηθούν μόνο:

- στο Βέλγιο, τη Γαλλία, την Ίταλία, τό Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες, pourvoi en cassation ή beroep in cassatie, ή ricorso in cassazione·
- στη Δανία, προσφυγή ένώπιον του Højesteret, με έγκριση του Υπουργού Δικαιοσύνης·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Rechtsbeschwerde·
- στην Ίρλανδία, appeal ένώπιον του Supreme Court για νομικό ζήτημα·
- στο Ήνωμένο Βασίλειο, ένα μόνο appeal για νομικό ζήτημα.»

Άρθρο 18

Τό άρθρο 38 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την προσθήκη, μετά την πρώτη παράγραφο, νέας παραγράφου με τό εξής κείμενο:

«Αν ή άπόφαση έχει έκδοθει στην Ίρλανδία ή τό Ήνωμένο Βασίλειο κάθε ένδικο μέσο ή προσφυγή που προβλέπεται στο κράτος προελεύσεως θεωρείται, για την εφαρμογή της πρώτης παραγράφου, ως τακτικό ένδικο μέσο.»

Άρθρο 19

Τό άρθρο 40 πρώτη παράγραφος της συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Αν ή αίτησή του άπορριφθεί, ό αίτων μπορεί νά προσφύγει:

- στο Βέλγιο, στο Cour d'appel ή στο Hof van beroep·
- στη Δανία, στο Landsret·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο Oberlandesgericht·
- στη Γαλλία, στο Cour d'appel·
- στην Ίρλανδία, στο High Court·
- στην Ίταλία, στο Corte d'appello·
- στο Λουξεμβούργο, στο Cour supérieure de justice, ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο·
- στις Κάτω Χώρες, στο Gerechtshof·
- στο Ήνωμένο Βασίλειο:
 1. στην Άγγλία και Ουαλία, στο High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court,
 2. στη Σκωτία, στο Court of Session ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, στο Sheriff Court,
 3. στη Βόρεια Ίρλανδία, στο High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς ύποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court.»

Άρθρο 20

Τό άρθρο 41 της συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

Άρθρο 41

Κατά της άποφάσεως επί της προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 40 μπορεί νά άσκηθούν μόνο:

- στο Βέλγιο, τη Γαλλία, την Ίταλία, τό Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες, pourvoi en cassation ή beroep in cassatie, ή ricorso in cassazione·
- στη Δανία, προσφυγή ένώπιον του Højesteret, με έγκριση του Υπουργού Δικαιοσύνης·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Rechtsbeschwerde·
- στην Ίρλανδία, appeal ένώπιον του Supreme Court για νομικό ζήτημα·
- στο Ήνωμένο Βασίλειο, ένα μόνο appeal για νομικό ζήτημα.»

Άρθρο 21

Τό άρθρο 44 της συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

Άρθρο 44

Ό αίτων στον όποιο έχει παρασχεθεί όλικά ή μερικά δωρεάν δικαστική άρωγή ή άπαλλαγή από έξοδα και δαπάνες στο κράτος προελεύσεως, άπολαμβάνει, στο πλαίσιο της διαδικασίας των άρθρων 32 ως 35, την ευμενέστερη μεταχείριση που προβλέπει τό δίκαιο του κράτους έκτελέσεως σε σχέση με τη δωρεάν δικαστική άρωγή ή την άπαλλαγή από έξοδα και δαπάνες.

Προκειμένου για αίτηση εκτέλεσεως απόφασεως πού έχει εκδοθεί στη Δανία από διοικητική αρχή ως προς υποχρεώσεις διατροφής, ο αίτων μπορεί να επικαλεσθεί, στο κράτος εκτέλεσεως, το εύρημα των διατάξεων της πρώτης παραγράφου, αν προσκομίσει έγγραφο του Δανικού Υπουργείου Δικαιοσύνης πού να πιστοποιεί ότι συγκεντρώνει τις οικονομικές προϋποθέσεις για την ολική ή μερική παροχή της δωρεάς δικαστικής άρωγής ή απαλλαγής από έξοδα και δαπάνες.»

Άρθρο 22

Τό άρθρο 46 σημείο 2 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«2. αν πρόκειται για απόφαση έρήμην, το πρωτότυπο ή κυρωμένο αντίγραφο εγγράφου πού να αποδεικνύει ότι τό εισαγωγικό έγγραφο της δίκης ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο έχει επιδοθεί στον έρημοδικήσαντα διάδικο.»

Άρθρο 23

Τό άρθρο 53 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την εξής παράγραφο:

«Γιά να καθορίσει αν trust έχει την έδρα του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους σε δικαστήριο του οποίου έχει άσκηθεί ή άγωγή, ο δικαστής εφαρμόζει τούς κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του.»

Άρθρο 24

Τό άρθρο 55 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την προσθήκη των εξής συμβάσεων, πού έντάσσονται στον πίνακα κατά χρονολογική σειρά:

- τη σύμβαση μεταξύ του Ένωμένου Βασιλείου και της Γαλλίας για την άμοιβαία εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο, πού υπογράφηκε στο Παρίσι στις 18 Ιανουαρίου 1934·
- τη σύμβαση μεταξύ του Ένωμένου Βασιλείου και του Βελγίου για την άμοιβαία εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο, πού υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 2 Μαΐου 1934·
- τη σύμβαση μεταξύ του Ένωμένου Βασιλείου και της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας για την άμοιβαία άναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις, πού υπογράφηκε στη Βόννη στις 14 Ιουλίου 1960·
- τη σύμβαση μεταξύ του Ένωμένου Βασιλείου και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την άμοιβαία άναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις, πού υπογράφηκε στη Ρώμη στις 7 Φεβρουαρίου 1964, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο πού υπογράφηκε στη Ρώμη στις 14 Ιουλίου 1970·
- τη σύμβαση μεταξύ του Ένωμένου Βασιλείου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών για την άμοιβαία άναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές υποθέσεις, πού υπογράφηκε στη Χάγη στις 17 Νοεμβρίου 1967.

Άρθρο 25

1. Τό άρθρο 57 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

« Άρθρο 57

Η παρούσα σύμβαση δέν θίγει τις συμβάσεις των οποίων τά συμβαλλόμενα κράτη είναι ή θά γίνουν μέρη και οι όποιες, σε ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τη διεθνή δικαιοδοσία, την άναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεων.

Δέν θίγει, επίσης, την εφαρμογή διατάξεων πού, σε ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τη διεθνή δικαιοδοσία, την άναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεων και περιλαμβάνονται ή θά περιληφθούν σε πράξεις των όργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή στις έθνικές νομοθεσίες πού έναρμονίζονται σε εκτέλεση των πράξεων αυτών.»

2. Προς εξασφάλιση της όμοιόμορφης έρμηνείας του, τό άρθρο 57 πρώτη παράγραφος εφαρμόζεται με τόν ακόλουθο τρόπο:

- α) Η σύμβαση του 1968, όπως τροποποιείται, δέν αποκλείει τή δυνατότητα ενός δικαστηρίου συμβαλλόμενου κράτους πού είναι μέρος συμβάσεως σχετικής με ειδικό θέμα, να θεμελιώσει τη διεθνή δικαιοδοσία του σε μία τέτοια σύμβαση, άκόμη και αν ό έναγόμενος κατοικεί στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους πού δέν είναι μέρος της συγκεκριμένης συμβάσεως. Τό δικαστήριο εφαρμόζει σε κάθε περίπτωση τό άρθρο 20 της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται.
- β) Απόφαση εκδιδόμενη σε συμβαλλόμενο κράτος από δικαστήριο πού θεμελιώσε τη διεθνή δικαιοδοσία του σε σύμβαση σχετική με ειδικό θέμα άναγνωρίζεται και εκτελείται στα άλλα συμβαλλόμενα κράτη σύμφωνα με τη σύμβαση του 1968, όπως τροποποιείται. Αν τό κράτος προελεύσεως και τό κράτος άναγνωρίσεως ή εκτέλεσεως είναι συμβαλλόμενα μέρη συμβάσεως σχετικής με ειδικό θέμα πού ρυθμίζει τις προϋποθέσεις άναγνωρίσεως ή εκτέλεσεως αποφάσεων, εφαρμόζονται οι προϋποθέσεις αυτές. Είναι πάντως δυνατή ή εφαρμογή των διατάξεων της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται, των σχετικών με τη διαδικασία άναγνωρίσεως και εκτέλεσεως των αποφάσεων.

Άρθρο 26

Τό άρθρο 59 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την εξής παράγραφο:

«Κανένα συμβαλλόμενο κράτος δέν μπορεί πάντως να δεσμευθεί έναντι τρίτου κράτους να μήν άναγνωρίζει απόφαση πού έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος από δικαστήριο του οποίου ή διεθνή δικαιοδοσία θεμελιώνεται στην ύπαρξη ή κατάσχεση από τόν ένάγοντα, στο κράτος αυτό, περιουσιακών στοιχείων του έναγομένου:

- 1. αν ή άγωγή άφορα την κυριότητα ή τη νομή των περιουσιακών αυτών στοιχείων, έχει ως αίτημα

τήν άδεια διαθέσεώς τους ή συνδέεται με άλλη επίδικη διαφορά αναφερόμενη σ' αυτά·

2. αν τά περιουσιακά στοιχεία συνιστούν την έγγυση απαιτήσεως πού άποτελεί τό αντικείμενο της άγωγής.».

Άρθρο 27

Τό άρθρο 60 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τίς ακόλουθες διατάξεις:

«Άρθρο 60

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στό ευρωπαϊκό έδαφος των συμβαλλόμενων κρατών, περιλαμβανομένης καί της Γροιλανδίας, στά υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα καί έδάφη καθώς καί στό Μαγιотте.

Τό Βασίλειο των Κάτω Χωρών μπορεί, κατά την υπογραφή ή την επικύρωση της παρούσας συμβάσεως ή οποτεδήποτε μεταγενέστερα, νά δηλώσει, με γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στίς Όλλανδικές Άντίλλες. Έλλείπει σχετικής δηλώσεως, οι δίκες πού διεζάγονται στό ευρωπαϊκό έδαφος του Βασιλείου επί αιτήσεων άναιρέσεως κατά αποφάσεων των δικαστηρίων των Όλλανδικών Άντιλλών, θεωρούνται ότι διεζάγονται ενώπιον των δικαστηρίων αυτών.

Κατά παρέκκλιση από την πρώτη παράγραφο, ή παρούσα σύμβαση δέν εφαρμόζεται:

1. στά νησιά Φερόε, εκτός αν τό Βασίλειο της Δανίας προδεί σέ αντίθετη δήλωση·
2. στά εκτός του Ένωμένου Βασιλείου ευρωπαϊκά έδάφη τά όποια τό Ένωμένο Βασίλειο εκπροσωπεί διεθνώς, εκτός αν τό Ένωμένο Βασίλειο προδεί σέ αντίθετη δήλωση για ένα ή περισσότερα από τά έδάφη αυτά.

Οι δηλώσεις αυτές μπορεί νά γίνουν οποτεδήποτε, με γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι δευτεροβάθμιες διαδικασίες πού εισάγονται στό Ένωμένο Βασίλειο κατά αποφάσεων πού έχουν εκδοθεί από τά δικαστήρια των αναφερόμενων στην τρίτη παράγραφο σημείο 2 έδαφών θεωρούνται ως διαδικασίες διεξαγόμενες ενώπιον των δικαστηρίων αυτών.

Οι υποθέσεις οι όποιες στό Βασίλειο της Δανίας διέπονται από τον άστικό δικονομικό νόμο για τά νησιά Φερόε (Lov for Faeroerne om rettens pleje), θεωρούνται ότι έκδικάζονται ενώπιον των δικαστηρίων των νησιών αυτών.».

Άρθρο 28

Τό άρθρο 64 περίπτωση γ) της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τίς ακόλουθες διατάξεις:

- «γ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' εφαρμογή του άρθρου 60.».

ΤΙΤΛΟΣ III

Προσαρμογές του πρωτοκόλλου πού είναι προσαρτημένο στη σύμβαση του 1968

Άρθρο 29

Τό πρωτόκολλο πού είναι προσαρτημένο στη σύμβαση του 1968 συμπληρώνεται με τά ακόλουθα άρθρα:

Άρθρο Va

Σέ σχέση με τίς υποχρεώσεις διατροφής, οι όροι «δικαστής» καί «δικαστήριο» περιλαμβάνουν καί τίς δανικές διοικητικές άρχες.

Άρθρο Vb

Σέ διαφορές μεταξύ πλοιάρχου καί μέλους πληρώματος πλοίου νηολογημένου στη Δανία ή την Ίρλανδία, σχετικά με τίς αποδοχές ή τούς άλλους όρους της σχέσεως εργασίας, τά δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους όφείλουν νά έλέγχουν αν ό διπλωματικός ή προξενικός υπάλληλος, στην άρμοδιότητα του όποιου ανήκει τό σκάφος, έχει ενημερωθεί για τη διαφορά. Μέχρι νά ενημερωθεί ό υπάλληλος αυτός, τά δικαστήρια όφείλουν νά άναστέλλουν τη διαδικασία. Όφείλουν, ακόμη καί αυτεπάγγελτα, νά άποποιηθούν την άσκηση της διεθνούς δικαιοδοσίας τους, αν ό υπάλληλος αυτός, αφού ενημερώθηκε δεόντως, άσκήσει τά καθήκοντα πού του άναγνωρίζονται στην περίπτωση αυτή από προξενική σύμβαση ή, εφόσον δέν υπάρχει τέτοια σύμβαση, αν προβάλει άντιρρήσεις ως προς τη διεθνή δικαιοδοσία εντός της προθεσμίας πού του τάσσεται.

Άρθρο Vy

Όταν, για θέματα πού άφορούν την «residence» του άγγλικού κειμένου της συμβάσεως της σχετικής με τό ευρωπαϊκό δίπλωμα εύρεσιτεχνίας για την κοινή άγορά, πού υπογράφηκε στό Λουξεμβούργο στίς 15 Δεκεμβρίου 1975, γίνεται, στά πλαίσια του άρθρου 69 παράγραφος 5 της συμβάσεως αυτής, εφαρμογή των άρθρων 52 καί 53 της παρούσας συμβάσεως, ό όρος «residence» είναι ταυτόσημος με τον όρο «domicile» των προαναφερόμενων άρθρων 52 καί 53.

Άρθρο Vd

Με την επιφύλαξη της δικαιοδοσίας του Ευρωπαϊκού Γραφείου Διπλωμάτων Εύρεσιτεχνίας σύμφωνα με τη σύμβαση χορηγήσεως ευρωπαϊκών διπλωμάτων εύρεσιτεχνίας, πού υπογράφηκε στό Μόναχο στίς 5 Όκτωβρίου 1973, τά δικαστήρια κάθε συμβαλλόμενου κράτους έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, χωρίς νά λαμβάνεται υπόψη ή κατοικία, σέ θέματα έγγραφης ή κύρους ευρωπαϊκού διπλώματος εύρεσιτεχνίας πού χορηγείται για τό Κράτος αυτό καί πού δέν είναι κοινοτικό δίπλωμα κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 86 της συμβάσεως της σχετικής με τό ευρωπαϊκό δίπλωμα εύρεσιτεχνίας για την κοινή άγορά, πού υπογράφηκε στό Λουξεμβούργο στίς 15 Δεκεμβρίου 1975.».

ΤΙΤΛΟΣ IV

Προσαρμογές του πρωτοκόλλου του 1971

Άρθρο 30

Τό άρθρο 1 του πρωτοκόλλου του 1971 συμπληρώνεται με το ακόλουθο εδάφιο:

«Τό Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι επίσης αρμόδιο να αποφαινεται επί της έρμηνείας της συμβάσεως για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ίρλανδίας και του Ήνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ίρλανδίας στη σύμβαση της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 καθώς και στο παρόν πρωτόκολλο.»

Άρθρο 31

Τό άρθρο 2 σημείο 1 του πρωτοκόλλου του 1971 αντικαθίσταται από τις ακόλουθες διατάξεις:

- «1. — στο Βέλγιο: Cour de cassation — Hof van Cassatie και Conseil d'état — Raad van State·
- στη Δανία: Højesteret·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: τά Oberste Gerichtshöfe des Bundes·
- στη Γαλλία: Cour de cassation και Conseil d'état·
- στην Ίρλανδία: Supreme Court·
- στην Ίταλία: Corte suprema di cassazione·
- στο Λουξεμβούργο: Cour supérieure de justice, ως άκυρωτικό·
- στις Κάτω Χώρες: Hoge Raad·
- στο Ήνωμένο Βασίλειο: House of Lords και τά δικαστήρια που έχουν κληθεί να αποφανθούν βάσει του άρθρου 37 δεύτερη παράγραφος ή του άρθρου 41 της συμβάσεως.»

Άρθρο 32

Τό άρθρο 6 σημείο 1 του πρωτοκόλλου του 1971 αντικαθίσταται από τις ακόλουθες διατάξεις:

«Άρθρο 6

Ή παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στο ευρωπαϊκό έδαφος των συμβαλλόμενων κρατών, περιλαμβανομένης και της Γροιλανδίας, στα υπερόντια γαλλικά διαμερίσματα και έδαφη, καθώς και στο Mayotte.

Τό Βασίλειο των Κάτω Χωρών δύναται, κατά την ύπογραφή ή την επικύρωση της παρούσας συμβάσεως ή όποτεδήποτε μεταγενέστερα, να δηλώσει, με γνωστοποίηση στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι ή παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στις Όλλανδικές Αντίλλες.

Κατά παρέκκλιση από την πρώτη παράγραφο, ή παρούσα σύμβαση δέν εφαρμόζεται:

1. στα νησιά Φερόε, εκτός εάν τό Βασίλειο της Δανίας προδει σε αντίθετη δήλωση·

2. στα εκτός του Ήνωμένου Βασιλείου ευρωπαϊκά έδαφη τά όποια τό Ήνωμένο Βασίλειο εκπροσωπεί διεθνώς, εκτός αν τό Ήνωμένο Βασίλειο προδει σε αντίθετη δήλωση για ένα ή περισσότερα από τά έδαφη αυτά.

Οί δηλώσεις μπορεί να γίνουν όποτεδήποτε, με γνωστοποίηση στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.»

Άρθρο 33

Τό άρθρο 10 περίπτωση δ) του πρωτοκόλλου του 1971 αντικαθίσταται από τις ακόλουθες διατάξεις:

- «δ) τις δηλώσεις που κατατίθενται κατ'εφαρμογή του άρθρου 6.»

ΤΙΤΛΟΣ V

Μεταβατικές διατάξεις

Άρθρο 34

1. Ή σύμβαση του 1968 και τό πρωτόκολλο του 1971, όπως τροποποιούνται από την παρούσα σύμβαση, εφαρμόζονται μόνο στις άγωγές που άσκούνται και στα δημόσια έγγραφα που εκδίδονται μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας συμβάσεως στο κράτος προελεύσεως, και, όταν ζητείται ή αναγνώριση ή ή εκτέλεση αποφάσεως ή δημόσιου εγγράφου, στο κράτος αναγνώρισεως ή εκτελέσεως.

2. Στις σχέσεις πάντως μεταξύ των έξι κρατών μερών της συμβάσεως του 1968, οι αποφάσεις που εκδίδονται μετά την έναρξη ισχύος της παρούσας συμβάσεως επί άγωγών που θά έχουν άσκηθεί πριν από την ήμερομηνία αυτή, αναγνωρίζονται και εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου III της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται.

3. Έξάλλου, στις σχέσεις μεταξύ των έξι κρατών μερών της συμβάσεως του 1968 και των τριών κρατών που αναφέρονται στο άρθρο 1 της παρούσας συμβάσεως, καθώς και στις σχέσεις μεταξύ των τριών τελευταίων, οι αποφάσεις που εκδίδονται μετά την ήμερομηνία έναρξεως ισχύος της παρούσας συμβάσεως στο κράτος προελεύσεως και στο κράτος αναγνώρισεως ή εκτελέσεως επί άγωγών που θά έχουν άσκηθεί πριν από την ήμερομηνία αυτή, αναγνωρίζονται και εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου III της συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται, αν ή διεθνής δικαιοδοσία έχει θεμελιωθεί σε κανόνες συμφωνούς με τις διατάξεις του τίτλου II, όπως τροποποιείται, ή με τις διατάξεις συμβάσεως που κατά τό χρόνο άσκήσεως της άγωγής ίσχυε μεταξύ του κράτους προελεύσεως και του κράτους αναγνώρισεως ή εκτελέσεως.

Άρθρο 35

Αν, με έγγραφο προγενέστερο της έναρξεως ισχύος της παρούσας συμβάσεως, οι διάδικοι σε διαφορά εκ συμβάσεως είχαν συμφωνήσει ότι εφαρμοστέο δίκαιο στη συγκεκριμένη σύμβαση θά είναι τό ίρλανδικό δίκαιο ή τό

δικαίωμα μέρους του Ήνωμένου Βασιλείου, τα δικαστήρια της Ιρλανδίας ή του μέρους αυτού του Ήνωμένου Βασιλείου διατηρούν την ευχέρεια να εκδικάσουν τη διαφορά αυτή.

Άρθρο 36

Επί τρία έτη μετά την έναρξη ισχύος της συμβάσεως του 1968 έναντι του Βασιλείου της Δανίας και της Ιρλανδίας αντίστοιχα, ή διεθνής δικαιοδοσία σε θέματα ναυτικού δικαίου σε καθένα από τα κράτη αυτά καθορίζεται όχι μόνο σύμφωνα με τις διατάξεις της ανωτέρω συμβάσεως, αλλά επίσης σύμφωνα με τα κατωτέρω σημεία 1 ως 6. Ωστόσο, οι διατάξεις αυτές θα παύσουν να εφαρμόζονται σε καθένα από τα κράτη αυτά, όταν η διεθνής σύμβαση για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων σχετικών με τη συντηρητική κατάσχεση πλοίων, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 10 Μαΐου 1952, τεθεί σε ισχύ έναντι αυτών.

1. Πρόσωπο που κατοικεί στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί να έναρξει για ναυτική απαίτηση ενώπιον των δικαστηρίων ενός των προαναφερόμενων κρατών, εφόσον το πλοίο που αφορά ή απαίτηση ή κάθε άλλο πλοίο που ανήκει στην κυριότητά του έχει γίνει αντικείμενο δικαστικής κατασχέσεως στο έδαφος του τελευταίου αυτού κράτους προς εξασφάλιση της απαίτησεως ή θα μπορούσε να είχε κατασχεθεί εκεί, έχει όμως παρασχεθεί εγγύηση ή άλλου είδους ασφάλεια, στις εξής περιπτώσεις:

- α) αν ο ενάγων κατοικεί στο έδαφος του κράτους αυτού·
- β) αν η ναυτική απαίτηση έχει γεννηθεί στο κράτος αυτό·
- γ) αν η ναυτική απαίτηση έχει γεννηθεί στη διάρκεια πλου κατά τον όποιον επιβλήθηκε ή θα μπορούσε να είχε επιβληθεί ή κατάσχεση·
- δ) αν η απαίτηση απορρέει από σύγκρουση ή από ζημία που προκάλεσε πλοίο είτε σε άλλο πλοίο είτε σε πράγματα ή πρόσωπα που βρίσκονται πάνω σ' αυτό, κατά την εκτέλεση ή την παράλειψη εκτελέσεως έλιγμου·
- ε) αν η απαίτηση έχει γεννηθεί από άρωγή ή διάσωση·
- στ) αν η απαίτηση είναι ασφαλισμένη με ναυτική υποθήκη ή άλλη εμπράγματη ασφάλεια συμβατικού χαρακτήρα επί του κατασχεθέντος πλοίου.

2. Μπορεί να κατασχεθεί το πλοίο το οποίο αφορά ή ναυτική απαίτηση ή κάθε άλλο πλοίο που ανήκει στο πρόσωπο που ήταν, κατά το χρόνο γεννήσεως της απαίτησεως, κύριος του πλοίου εκείνου. Για τις απαιτήσεις πάντως που προβλέπονται στο σημείο 5 υπό ξ), ο) ή π), μπορεί να κατασχεθεί μόνο το πλοίο το οποίο αφορά ή απαίτηση.

3. Πλοία θεωρούνται ότι έχουν τον ίδιο κύριο εφόσον όλες οι μερίδες της κυριότητας ανήκουν στο ίδιο ή τα ίδια πρόσωπα.

4. Σε περίπτωση ναυλώσεως πλοίου με παράδοση της θαλάσσιας διαχειρίσεως, όταν για ναυτική απαίτηση που αφορά πλοίο εθύνεται μόνο ο ναυλωτής, μπορεί να κατασχεθεί το πλοίο αυτό ή κάθε άλλο πλοίο που ανήκει στο ναυλωτή αυτόν, κανένα όμως άλλο πλοίο που ανήκει στον κύριο δέν μπορεί να κατασχεθεί με βάση αυτή τη ναυτική απαίτηση. Το ίδιο ισχύει σε όλες τις περιπτώσεις κατά τις οποίες για τη ναυτική απαίτηση εθύνεται πρόσωπο άλλο από τον κύριο.

5. Ως «ναυτική απαίτηση» νοείται το δικαίωμα ή η αξίωση που πηγάζει από μία ή περισσότερες από τις εξής αιτίες:

- α) ζημίες που προκαλεί πλοίο είτε με σύγκρουση είτε με άλλο τρόπο·
- β) απώλεια ανθρώπινης ζωής ή σωματικές βλάβες που προκαλούνται στο πλοίο ή συνδέονται με εκμετάλλευση πλοίου·
- γ) άρωγή και διάσωση·
- δ) συμβάσεις σχετικές με τη χρησιμοποίηση ή τη μίσθωση πλοίου με ναυλοσύμφωνο ή με άλλο τρόπο·
- ε) συμβάσεις σχετικές με τη μεταφορά εμπορευμάτων με πλοίο βάσει ναυλοσύμφωνου, φορτωτικής ή με άλλο τρόπο·
- στ) απώλειες ή ζημίες σε εμπορεύματα και αποσκευές που μεταφέρονται με πλοίο·
- ζ) κοινή άβαρα·
- η) ναυτικό δάνειο·
- θ) ρυμούλκηση·
- ι) πλοήγηση·
- κ) προμήθεια προϊόντων ή υλικών, ανεξάρτητα από τον τόπο, για την εκμετάλλευση ή συντήρηση του πλοίου·
- λ) κατασκευή, επισκευή, εξοπλισμό πλοίου ή δαπάνες λιμενισμού·
- μ) μισθούς πλοιάρχου, αξιωματικών ή μελών του πληρώματος·
- ν) δαπάνες του πλοιάρχου και δαπάνες που ενεργούνται από φορτωτές, ναυλωτές ή πράκτορες για λογαριασμό του πλοίου ή του κυρίου του·
- ξ) διαφορές σχετικές με την κυριότητα πλοίου·
- ο) διαφορές μεταξύ συμπλοιοκτητών ως προς την κυριότητα, τη νομή, την εκμετάλλευση ή τα δικαιώματα στο προϊόν εκμεταλλεύσεως του πλοίου που τελεί υπό συμπλοιοκτησία·
- π) ναυτική υποθήκη ή άλλη εμπράγματη ασφάλεια συμβατικού χαρακτήρα σε πλοίο.

6. Στη Δανία, ο όρος «συντηρητική κατάσχεση» καλύπτει, όσον αφορά τις ναυτικές απαίτησεις των παραπάνω περιπτώσεων ξ) και ο), το «forbud», εφόσον η διαδικασία αυτή είναι η μόνη δυνατή στη συγκεκριμένη περίπτωση σύμφωνα με τα άρθρα 646 ως 653 του νόμου πολιτικής δικονομίας (Lov om retsens pleje).

ΤΙΤΛΟΣ VI

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 37

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διαβιβάζει στις Κυβερνήσεις του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ήνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας κυρωμένο αντίγραφο της συμβάσεως του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971 στη γαλλική, τη γερμανική, την ιταλική και την ολλανδική γλώσσα.

Τα κείμενα της συμβάσεως του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971 στην αγγλική, τη δανική και την ιρλανδική γλώσσα προσαρτώνται στην παρούσα σύμβαση. Τα κείμενα στην αγγλική, δανική και ιρλανδική γλώσσα είναι εξίσου αυθεντικά με τα πρωτότυπα κείμενα της συμβάσεως του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971.

Άρθρο 38

Η παρούσα σύμβαση θά επικυρωθεί από τα υπογράφοντα κράτη. Τα έγγραφα επικυρώσεως θά κατατεθούν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 39

Η παρούσα σύμβαση θά αρχίσει νά ισχύει, μεταξύ των κρατών που θά την έχουν επικυρώσει, την πρώτη μέρα

του τρίτου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του τελευταίου εγγράφου επικυρώσεως από τα αρχικά Κράτη μέλη της Κοινότητας και από ένα νέο Κράτος μέλος.

Για κάθε νέο Κράτος μέλος που θά την επικυρώσει μεταγενέστερα, θά αρχίσει νά ισχύει την πρώτη μέρα του τρίτου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του δικού του εγγράφου επικυρώσεως.

Άρθρο 40

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων γνωστοποιεί στα υπογράφοντα κράτη:

- α) την κατάθεση κάθε εγγράφου επικυρώσεως·
- β) τις ημερομηνίες έναρξεως ισχύος της παρούσας συμβάσεως για τα συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο 41

Η παρούσα σύμβαση συντάσσεται σέ ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ιρλανδική, ιταλική και ολλανδική γλώσσα. Τα επτά κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Η σύμβαση θά κατατεθεί στο αρχείο της Γραμματείας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ο Γενικός Γραμματέας θά διαβιδάσει κυρωμένο αντίγραφο στην κυβέρνηση κάθε υπογράφοντος κράτους.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις έννιά Όκτωβρίου χίλια έννιακόσια έβδομήντα όκτώ.

Γιά την Αυτόϋ Μεγαλειότητα τό Βασιλιά των Βέλγων,

Renaat VAN ELSLANDE

Γιά την Αυτόης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τής Δανίας,

Nathalie LIND

Γιά τόν Πρόεδρο τής Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας τής Γερμανίας,

Hans-Jochen VOGEL

Γιά τόν Πρόεδρο τής Γαλλικής Δημοκρατίας,

Alain PEYREFITTE

Γιά τόν Πρόεδρο τής Ίρλανδίας,

Gerard COLLINS

Γιά τόν Πρόεδρο τής Ίταλικής Δημοκρατίας,

Paolo BONIFACIO

Γιά την Αυτόϋ Βασιλική Ύψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Robert KRIEPS

Γιά την Αυτόης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα των Κάτω Χωρών,

J. de RUITER

Γιά την Αυτόης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα του Ήνωμένου Βασιλείου τής Μεγάλης Βρετανίας καί Βόρειας Ίρλανδίας,

Elwyn JONES

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ, ΠΟΥ ΣΥΝΗΛΘΑΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ νά εξασφαλίσουν, σύμφωνα με το πνεύμα της συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, την όσο το δυνατό μεγαλύτερη ομοιομορφία της διεθνούς δικαιοδοσίας καί σε υποθέσεις ναυτικού δικαίου,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι η διεθνής σύμβαση για την ένοποίηση όρισμένων κανόνων σχετικών με τη συντηρητική κατάσχεση πλοίων, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 10 Μαΐου 1952, περιλαμβάνει διατάξεις για τη διεθνή δικαιοδοσία,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι όλα τα Κράτη μέλη δεν είναι μέρη στην ανωτέρω σύμβαση,

ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΧΗ όσα παράκτια Κράτη μέλη δεν έχουν ακόμη γίνει συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση της 10ης Μαΐου 1952, νά την επικυρώσουν ή νά προσχωρήσουν σε αυτή το ταχύτερο δυνατό.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα κοινή δήλωση.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις έννιά Όκτωβρίου χίλια έννιακόσια έβδομήντα όκτώ.

Γιά την Αυτόν Μεγαλειότητα τό Βασιλιά των Βέλγων,

Renaat VAN ELSLANDE

Γιά την Αυτόν Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα της Δανίας,

Nathalie LIND

Γιά τόν Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Hans-Jochen VOGEL

Γιά τόν Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

Alain PEYREFITTE

Γιά τόν Πρόεδρο της Όρλανδίας,

Gerard COLLINS

Γιά τόν Πρόεδρο της Όταλικής Δημοκρατίας,

Paolo BONIFACIO

Γιά την Αυτόν Βασιλική Όψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Robert KRIEPS

Γιά την Αυτόν Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα των Κάτω Χωρών,

J. de RUITER

Γιά την Αυτόν Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα του Όνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας καί Βόρειας Όρλανδίας,

Elwyn JONES